

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 90

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió extraordinària celebrada dia 24 de juliol de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 3355/17, d'accessibilitat universal de les Illes Balears..... [4882](#)

II. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17, de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears.. [4896](#)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona sessió plenària d'avui.

I. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 3355/17, d'accessibilitat universal de les Illes Balears.

Doncs, el primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans del Projecte de llei RGE núm. 3355/17, d'accessibilitat universal de les Illes Balears. Presentació del projecte de llei per part del Govern, té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Representant de les diferents entitats que representen els col·lectius del món de la discapacitat, benvinguts a aquest plenari, un dia important per a nosaltres que voldria començar agraint la seva feina, la seva constància i la importància que té fer-nos obrir els ulls i de lluitar per fer possibles lleis que avancen a favor de la igualtat de tots.

El projecte de llei d'accessibilitat universal de les Illes Balears, que avui sotmetem al Parlament de les Illes, és un projecte de tots, del conjunt de la societat, de les entitats i col·lectius de persones amb discapacitat i també, així és, de tots els grups polítics. És una llei que ens implica a tots i a totes, un projecte amb exigències i mesures que ens hem d'imposar tots, el conjunt de la societat i totes les administracions públiques, des del profund convenciment en un objectiu comú, garantir l'autonomia personal de tots els ciutadans en tots els àmbits independentment de quina sigui la seva situació vital. És una llei que iguala a tots els ciutadans, que intenta corregir les situacions de discriminació i de dificultat que avui per avui segueixen patint en el seu dia a dia el col·lectiu de ciutadans que tenen alguna discapacitat.

Com a societat hem de ser exigents amb nosaltres mateixos i exigents perquè la igualtat entre tots nosaltres sigui real. Reclamam que es posin les mesures necessàries perquè no hi hagi barreres de cap tipus per a aquelles persones que tenen una discapacitat, i els representants dels ciutadans hem de ser, a més, els responsables que això sigui possible creant el marc normatiu que garanteixi aquesta igualtat i establint els mecanismes de vigilància i control que assegurin la seva consecució plena.

Aquesta llei ens permet avançar cap a una societat inclusiva i accessible amb autonomia plena de totes les persones que la integren. És una llei que aprofundeix en la igualtat d'oportunitats de tothom eliminant els obstacles que encara persisteixen.

Afortunadament no partim de zero, a les Illes Balears ja fòrem capdavanters en la promoció de l'accessibilitat amb la Llei 3/1993, per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques. No obstant això, és evident que les

normatives vigents fins ara, centrades majoritàriament en la supressió de barreres arquitectòniques, no estan sent tan efectives que la societat ens exigeix. La llei que avui aprovam recull el testimoni del projecte del darrer govern progressista de 2008.

Actualment encara hi ha persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental i també persones amb altres tipus de diversitat funcional o gent gran que viuen situacions de desigualtat d'oportunitats i de discriminació i que tenen dificultats per participar en la societat, per accedir a serveis i a productes públics i privats i per exercir els seus drets perquè persisteixen les barreres. El que és també molt més greu, segueixen tenint dificultats perquè perviuen actituds o falta de conscienciació, diligència o voluntat per garantir a aquestes persones els mateixos drets i experiències que la resta de ciutadans.

Les dificultats hi són, són reals, aquesta és la realitat que viuen molts de ciutadans a les nostres illes. A les Balears, segons l'enquesta de discapacitat d'autonomia personal i situació de dependència de 2008, de l'INE, hi ha prop de 68.000 persones amb alguna discapacitat. Hem de canviar les regles del joc en una societat en què 68.000 persones tenen més dificultat que la resta per moure's per la ciutat, per anar al metge, per agafar el transport públic, per seguir la informació als serveis públics de comunicació o per anar senzillament a comprar.

La llei que avui sotmetem a aprovació és una passa important, avança en el concepte de l'accessibilitat universal tot superant aquest concepte d'accessibilitat física i marca el camí cap un abast molt més ampli. A més d'eliminar barreres arquitectòniques la nova llei pretén regular l'accessibilitat en els àmbits dels serveis públics i privats dels mitjans de transport, dels productes, la informació i els mitjans de comunicació.

L'administració és la primera que ha de complir amb les mesures que inclou la nova llei. Així, les administracions hauran de garantir que tots els serveis d'atenció i informació al públic estiguin a l'abast de tothom, independentment de la seva situació vital. Generalitzam la utilització dels textos en Braille o la lletra ampliada i la formació de persones perquè puguin atendre les persones amb discapacitat i oferir l'atenció personalitzada que sigui precisa. Sobre aquests serveis públics s'ha d'oferir informació mitjançant sistemes que combinin la comunicació auditiva, tàctil i visual tant en la senyalització dels espais com en les webs i material d'informació que s'empri. En els transports ha de quedar garantida l'accessibilitat de les persones amb discapacitat tant als edificis, estacions i també aturades, com als vehicles i als sistemes d'informació. El personal també ha d'estar format per atendre correctament els usuaris que ho requereixin.

La planificació i urbanització dels nous espais ha d'incloure sempre dissenys, mobiliari inclòs, itineraris aptes per a les persones amb discapacitats, i els nous edificis, en funció de les seves dimensions, també; així com els que reformin en un 50%. I a les futures promocions d'habitatges serà exigible una reserva del 4% d'habitatges per a les persones amb

discapacitat, tant a promocions públiques d'habitatge protegit com en el projectes de promotors privat d'HPO.

Les noves tecnologies i els canals de comunicació, com ara la televisió pública, han de poder ser emprades per tothom, i així reglamentàriament s'establiran condicions i calendaris de la progressiva incorporació dels sistemes de sots-titulació o llenguatge de signes a la televisió. De la mateixa manera, no hi pot haver diferències per a cap ciutadà a l'hora de gaudir d'activitats de lleure, cultura o esports, de manera que totes aquestes activitats han de poder ser comunicades, seguides i compreses per les persones amb discapacitat sensorial.

Aquestes són algunes de les mesures que inclou aquesta nova llei, no totes seran aplicables des del primer moment, perquè requeriran de desenvolupament mitjançant el reglament i la implantació progressiva, però fixen l'horitzó proper que, com a societat, hem de tendir. Per açò, el més important és que administracions i conjunt de la societat assumim aquesta llei i procurem la seva aplicabilitat; les administracions, els seus treballadors i els prestadors de serveis o professionals l'han de fer complir amb les exigències que s'hi fixen i el conjunt de la societat assumint com a seu l'esperit d'aquesta llei, i contribuir a fer-la efectiva a cada un dels seus àmbits i denunciar tot allò que l'incompleixi, que impedeixi la igualtat entre tots els ciutadans, independentment de la seva situació personal i de capacitats.

I és que la llei fa un salt importantíssim en el seu plantejament sobre les exigències en el compliment de les mesures que recull. Com ens han reiterat les distintes entitats de persones amb discapacitat a les reunions que hem mantingut en el si del Consell Assessor per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres, és urgent passar de la voluntarietat en matèria d'accessibilitat a l'exigència. I açò és el que també fa aquesta llei, perquè la llei fixa exigències, però també preveu el règim sancionador per als incompliments. Per tant, la llei i els reglaments específics que s'hauran de desenvolupar per concretar les exigències a cada àmbit i la seva implantació han d'incloure els instruments per fer efectiu el seu compliment i així garantir al col·lectiu de persones amb discapacitat que els seus drets prevaldran sobre els interessos econòmics o faltes de voluntarietat tant a l'àmbit dels serveis públics com als privats.

Fer efectiva realment aquesta llei en el dia a dia de la nostra societat ha de ser possible perquè la llei arribi avui al Parlament, després d'un llarg procés de diàleg i de participació, és el que ens permet dir que és una llei de tots i de totes, que la volem i que ens implica a tots. En el marc del consell assessor hem recollit aportacions de les entitats des de l'àmbit de la discapacitat, de les administracions públiques, de la FELIB i també dels col·lectius professionals implicats amb els eixos principals que havia de seguir aquesta norma. Posteriorment, en el consell assessor del 2016 es va presentar l'avantprojecte perquè s'hi fessin també aportacions, i ja, en el mes de juliol d'aquell mateix any, es va lliurar l'avantprojecte de manera prèvia a l'inici de l'exposició pública. A totes i cada una de les reunions les entitats ens van insistir en la necessitat que la llei sigui efectiva i que se sancioni l'incompliment.

La llei que avui aprovarem així ho estableix, fixa sancions que actuaran quan, lamentablement, falli la responsabilitat o la

voluntat d'aquells quan es continuïn posant barreres, de fet es preveu un règim sancionador amb penalitzacions d'entre 300 euros, a les infraccions lleus, fins a 300.000 euros a les infraccions molt greus. És important que s'assumeixin aquests compromisos i ho facin tots els grups polítics d'aquest parlament, els partits que representen i que tenen o poden tenir la responsabilitat de governar en el Govern, en el consell i a cada un dels ajuntaments, perquè la llei imposa exigències a les diferents administracions que, com no pot ser d'una altra manera, han de ser les primeres a complir els dictats de la norma i exigir el seu compliment per garantir els drets que s'hi recullen.

L'ampli consens amb el qual arriba aquest projecte al Parlament és una garantia, nosaltres ho entenem així, de la seva efectivitat; és una llei que ha tengut aportacions de tots els grups i en el que s'han fet grans esforços per facilitar el consens. De les 89 esmenes presentades, més del 80% han estat acordades durant la tramitació parlamentària i esper que a les poques que hi queden vives sigui possible encara arribar a l'acord pertinent, perquè la coincidència en el conjunt de la norma i el seu esperit hi és.

Senyores i senyors diputats, acab ja, els deman el seu vot perquè avui quedi aprovada, per unanimitat d'aquest parlament, una llei un col·lectiu important dels nostres familiars, amics, veïnats o ciutadans necessiten per no topar-se dia a dia amb més dificultats que la resta. Les persones amb discapacitat formen un grup heterogeni, però totes tenen en comú que d'una manera o de l'altra necessiten garanties suplementàries per viure amb plenitud de drets o per participar en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania en la vida econòmica, social i cultural. És el que ens exigeixen i el que procura la Llei d'accessibilitat universal que avui votarem en aquest parlament i amb la qual els deman que s'hi comprometin de veritat amb el seu vot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, RGE núm. [5731](#), [5732](#), [5734](#) i [5747/17](#), té la paraula la Sra. Diputada Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, bon dia, també gràcies a tot el públic assistent que representen bona part d'ells o gairebé tots els col·lectius que a les Illes Balears lluiten per als interessos i els drets de les persones amb discapacitat i també per les persones amb mobilitat reduïda.

Dit això, i tractaré de ser breu, nosaltres mantenim 4 esmenes d'un total de 22 que vàrem presentar en el seu dia; és cert que pot semblar *a priori* un nombre molt important d'esmenes, però en realitat hi havia tres paquets prou diferenciats, un paquet d'esmenes feia referència a tota la qüestió del transport marítim, perquè, francament, pensàvem

que quan aquest projecte de llei es va presentar a tràmit en el Parlament, oblidava completament el transport marítim, quan, precisament, el transport marítim és, sobretot per als ciutadans de l'illa de Formentera, els quals jo represent, un element absolutament clau, estratègic i imprescindible per a la nostra mobilitat i, evidentment, aquí, en el cas de la nostra illa, hi ha moltíssimes persones que fan ús del transport marítim dia a dia i per tant per a nosaltres és el nostre transport públic, i entenem que aquesta llei no podia oblidar el transport marítim de cap de les maneres.

Per altra banda, hi havia un altre bloc d'esmenes que fan referència al règim singular de l'illa de Formentera i que està reconegut dins l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears de l'any 2007. I a què fa referència aquest règim singular? Bàsicament és una referència que el que explica i el que defensa és que a l'illa de Formentera pel fet de mantenir una doble condició d'ajuntament i consell ha de tenir una especial, diguem, col·laboració per part del Govern de les Illes Balears en algunes matèries amb les quals evidentment, perquè seria una incongruència, no es pot exigir al Consell de Formentera que doni suport a l'Ajuntament de Formentera, perquè, de fet, hi ha una única institució, com la majoria de vostès ja saben.

I l'altre paquet d'esmenes feia referència a qüestions més formals, de denominacions, d'expressions que hi havia aquí dins i que pensàvem que es podien millorar.

En qualsevol cas, de les quatre que mantenim ara mateix, la 5731, 5732 i 5734 fan referència a això mateix que els deia del règim singular a Formentera. Jo els vull dir una cosa, em sap greu, i ho dic de forma molt clara, em sap greu que ens trobem en el moment de l'aprovació de la Llei d'accessibilitat, que és importantíssima i que un element que pensam que és fonamental, que és aquest règim singular de Formentera, que ja recull l'Estatut d'Autonomia, i que, de fet, amb la Llei de turisme que vàrem aprovar la setmana passada, va quedar perfectament recollit tant a l'exposició de motius, com després a l'articulat, arribem a aquest punt i no es vulgui reconèixer per part del Govern, desconeixem els motius, jo supòs que vostès ens explicaran per quin motiu, però no es vulguin acceptar les esmenes de Formentera en aquest sentit i tampoc no es vulguin plantejar transaccions per millorar la redacció, si és que pensen que és millorable, que probablement ho sigui, però desconeixem per quin motiu no es volen acceptar.

En tot cas, jo els demanaria que reconsiderin la seva postura i ens expliquin què pensen fer finalment.

I després ens queda una esmena que consideram molt important i és que, com els deia, el transport marítim era un oblidat dins aquest projecte de llei, i nosaltres defensam que les persones amb discapacitat o mobilitat reduïda, però en aquest cas, amb discapacitat, que tinguin un vehicle que disposi de la targeta d'estacionament que acrediti que correspon a una persona amb discapacitat, puguin tenir els beneficis del transport marítim que tendrien en altres casos i que pensam que a Balears evidentment s'han de reconèixer i que quan embarquen el seu vehicle amb una naviliera han de tenir els descomptes que els corresponen. Per tant, nosaltres defensarem això, esper que vostès també puguin acceptar aquesta esmena i que puguem aconseguir que aquesta llei inclogui correctament

el transport marítim com a un element bàsic, clau i imprescindible per a la mobilitat de les nostres illes, evidentment no només per als ciutadans de l'illa de Formentera.

Finalment, en el minut que em queda m'agradaria dir que, en conjunt, crec que és una molt bona llei, pensam que s'ha fet una bona feina, pensam que recollirà, recull els drets de tots aquests col·lectius els quals recordam podem ser qualsevol de nosaltres a qualsevol moment i que, evidentment, és imprescindible per tenir una societat més igualitària i per reconèixer els drets de totes les persones amb discapacitat a les Illes Balears i també totes les persones amb mobilitat reduïda que, a un moment o a l'altre al llarg de la nostra vida, som tots nosaltres i que necessitam instal·lacions, infraestructures, serveis de transport i, en general, tot tipus de serveis adaptats i adequats a les nostres necessitats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, RGE núm. 5804, 5805, 5808, 5812, 5818, 5820, 5821 i 5825/17, té la paraula la Sra. Diputada Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados, y bienvenidos a todas las asociaciones presentes.

Hoy se trae a pleno el proyecto de ley de accesibilidad universal de las Islas Baleares, un proyecto de ley necesario, importante y en el que Ciudadanos ha trabajado a conciencia para conseguir aportar al texto todas aquellas mejoras que nosotros considerábamos esenciales para hacer más fácil y natural la vida diaria de muchas personas, aportaciones de las cuales estamos muy satisfechos.

Antes de continuar con mi intervención, comentar al Sr. Letrado que retiraremos las enmiendas que nos quedan vivas, a excepción de la 5804, que ya explicaré más adelante. Las enmiendas que retiramos, unas enmiendas muy técnicas que en unos casos mejoraban el redactado y en otros, pues su objetivo era clarificar y explicitar en la propia ley ciertos procedimientos para dejar clara la actuación de administración y administrado y que no se tenga que recurrir a otras normativas, que a veces puede crear confusión, pero bueno, estas seis enmiendas no han sido aceptadas pero sí el gran grueso de nuestras enmiendas. Y desde Ciudadanos consideramos que esta ley, por su objetivo y por el trabajo que hemos realizado todos los grupos para llevar a acuerdos, pues bien se merece ser aprobada por consenso y unanimidad hoy en este parlamento.

Como dice la propia ley, en Baleares ya existía normativa sobre accesibilidad, como la Ley del 93, el Decreto del 2010, la Ley del 2014, pero comentar que todas ellas se centraban prioritariamente en la supresión de barreras arquitectónicas, y aunque todavía queda muchísimo por hacer en este campo, se

hacia necesaria una ley que abordara otros ámbitos donde se viven situaciones de desigualdad de oportunidades y discriminación que conllevan dificultades para participar de pleno derecho en la sociedad a personas con alguna discapacidad física, sensorial o intelectual u otro tipo de diversidad funcional.

Así, esta ley de accesibilidad universal aborda otros aspectos para la mejora de los anteriores u otros nuevos, como es la accesibilidad a los entornos naturales, la vivienda, los productos, los servicios, los instrumentos dispositivos y mecanismos y, en general, el campo de la comunicación y de la información. Una accesibilidad universal para que todas las personas usuarias puedan desenvolverse con seguridad y comodidad de la manera más autónoma y natural posible, todo un reto hacia la inclusión universal y que recoge esta ley, donde los poderes públicos tenemos la máxima responsabilidad.

Muy brevemente comentar que Ciudadanos presentó 23 enmiendas con objetivos diferentes, relativas, por ejemplo, al aumento en cuanto al número de viviendas de protección oficial que se tienen que reservar para personas con discapacidad, puesto que el tanto por ciento que marcaba el proyecto lo considerábamos bajo y que no iba a cubrir las necesidades reales. Otras enmiendas hacían referencia al ámbito de aplicación; otras a los miembros del consejo; a las sanciones.

Y destacamos también la importancia del acceso a los espacios naturales de uso público. Con respecto a este último punto, comentar que Ciudadanos da mucha importancia al acceso al contacto con la naturaleza, y queda mucho por hacer en este ámbito para conseguir espacios naturales adaptados e información accesible sobre ellos. Consideramos que llevar una vida activa es muy importante para las personas y que las actividades en la naturaleza son fundamentales para niños, jóvenes y mayores y qué duda cabe que influyen positivamente en el estado de ánimo, son generadores de salud y permiten adquirir y llevar unos hábitos de vida saludables.

Nos hubiera gustado recoger también ideas aportadas por las alegaciones procedentes de la participación ciudadana, pero dichas alegaciones, un documento de unas 440 páginas, no constaban en la memoria del anteproyecto, y la vez que las solicitamos nos llegaron pasado el plazo de las enmiendas y no pudo ser. Pero bueno, asimismo, de las enmiendas que registramos y que he comentado brevemente, una gran parte están recogidas en el texto, lo cual nos satisface.

Y como les he referido al principio, nos queda una enmienda viva, que sí me gustaría explicar con la intención de que quede incluida en el texto. En realidad es una enmienda muy sencilla, pero creemos que aporta valor al objetivo de la ley, respecto también a cuando alguien es sancionado por algún incumplimiento, es la enmienda 5804, de adición de un apartado 2 al artículo 62, y la enmienda dice: “La administración debe destinar los ingresos derivados de la imposición de sanciones previstas en la presente ley a actuaciones relacionadas con la promoción de la accesibilidad y a la supresión de barreras que impidan dicha accesibilidad”.

Informarles que casi todas las leyes estatales se han ido modificando poco a poco ya desde hace tiempo en ese sentido,

en cuanto a las recaudaciones sancionadoras, por ejemplo la Ley del 2009, de tráfico, modificó el articulado de la ley anterior y recoge la obligación de destinar el importe de las sanciones económicas a la financiación de seguridad vial, prevención de accidentes de tráfico y ayuda a las víctimas, ya en 2009. Pero también desde hace tiempo hay comunidades autónomas que así lo están haciendo en sus leyes, como por ejemplo el texto refundido de la Ley de urbanismo catalana, de 2010, en su artículo 223, sobre vinculación de las multas, dice: “Las administraciones han de destinar al respectivo patrimonio público de suelo y de vivienda los ingresos obtenidos de las multas que impongan en el ejercicio de la potestad sancionadora que establece la presente ley”.

Pues bien, las sanciones en la comunidad autónoma de Baleares todas van a la caja única, sin un fin determinado, y nosotros, desde Ciudadanos, pretendemos que esta ley, la Ley de accesibilidad universal, sea la primera en dar ese paso, y pedimos a los grupos del Gobierno que lo mediten durante este pleno y que suya es la decisión.

Y nada más, solo felicitar a todas las asociaciones, al Consejo asesor para la mejora de la accesibilidad y la supresión de barreras arquitectónicas, y a todos los grupos de este parlamento por el trabajo realizado en una ley tan necesaria como importante.

Y, como siempre decimos en Ciudadanos, una ley no es más que el principio del mucho trabajo que queda por hacer y esperamos que estas mejoras, que ahora son propósitos, lleguen pronto al ciudadano.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. [5776](#), [5777](#), [5782](#), [5785](#), [5786](#), [5787](#) i [5790/17](#), té la paraula el Sr. Lafuente, el Sr. Tadeo, Santiago Tadeo, disculpi.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot també vull saludar les entitats que avui ens acompanyen, crec que és un dia important per a ells i crec, a més, per a tots. Tots els grups parlamentaris crec que podríem fer nostres les paraules que ha dit aquí el conseller, crec que és una llei important, no tan sols com hem dit per als col·lectius, sinó per a tota la societat balear.

A partir d'aquí hi ha en total presentades 89 esmenes, en ponència i en comissió s'han aprovat i retirat esmenes, quedant envoltant de 20 esmenes, la qual cosa demostra el que ja s'ha dit, que és una llei prou consensuada. Per part del nostre grup parlamentari queden vives en aquest plenari 7 esmenes, de les 20 esmenes que vam presentar, a ponència en vam retirar 3, perquè o bé se'n va aprovar alguna d'un altre grup parlamentari molt semblant, o que alguna cosa que demanàvem vam veure que ja estava incorporat en algun altre article, i ja en comissió,

de les 10 esmenes que manteníem vives per part dels grups parlamentaris que donen suport al Govern, en vam transaccionar 3, que van acceptar les tres transaccions.

Com és normal, ens hauria agradat a dia d'avui no mantenir cap esmena viva en aquest debat, però el cert és que també hem de donar per bo la voluntat que hi ha hagut per part de tots els grups parlamentaris, sobretot per part de la Sra. Conxa Obrador, que crec que en aquest sentit hem intentat transaccionar la major part d'esmenes i d'arribar a acords.

A partir d'aquí, faré referència a les esmenes que estan aprovades del nostre grup i que han quedat incorporades. L'esmena 5784 que feia referència a l'article 37.5, demanava que en l'elaboració dels plans d'accessibilitat, el procés participatiu estigués garantit per part de l'administració, creiem que açò era fonamental i no quedava prou ben reflectit.

Una altra esmena, que era la 5789 d'addició a l'article 64, referent al consell d'accessibilitat també demanàvem que estigués adscrit al departament competent en aquesta matèria, crec que també era una cosa que faltava i que no hi era.

Una esmena que crec que també és important que hagi estat acceptada per part del Govern i dels grups parlamentaris, és la que feia referència a un article nou referent a un distintiu d'accessibilitat universal. Jo crec que en aquest sentit fer un reconeixement per exemple a aquelles empreses que facin una passa més enllà en temes d'accessibilitat és important perquè això dóna peu que la gent, les empreses, fins i tot municipis, espais i establiments puguin fer una passa més en aquest sentit.

Referent a l'esmena 5783, a l'article 30.1, aquí més que res era un matís per seguir la consonància amb una expressió que seguia tota la llei, també va ser aprovada.

En vam presentar una altra a l'article 25.7, que feia referència..., és la 5781, que feia referència a disposar d'interprets en llengua de signes i que fes referència concreta a quins llocs de feina s'havien d'establir en aquests casos.

Referent a l'esmena 5791, a l'article 5.2, a l'article 5 que fa referència a competències de l'administració de la comunitat autònoma, amb aquesta esmena allò que hem afegit un nou punt, fent que sigui competència de la comunitat autònoma donar la formació necessària perquè el personal de les administracions públiques d'atenció al públic, tinguin els coneixements adequats per adreçar-se a les persones amb discapacitat i poder-los donar suport.

L'esmena 5775, que fa referència a l'article 5.2, era per incorporar una esmena que digués que el Pla autonòmic d'accessibilitat es pogués revisar almanco cada cinc anys, també creiem que era important en aquest sentit que tingués per llei una data que s'hagués de revisar.

Després les tres esmenes que ara esmentaré són les que van ser transaccionades en comissió, la 5774 que feia referència a demanar que el Pla autonòmic estigués elaborat en el termini d'un any, aquí la transacció i que la van acceptar, és que ho sigui en un termini de devuit mesos. Igual que també una transacció que també demanàvem que en els espais naturals

d'ús públics i els plans d'accessibilitat també estiguessin elaborats amb un termini d'un any. També han acceptat una esmena perquè també quedés aprovada, que fos en un termini de devuit mesos, crec que és important perquè establir quan feim una llei, establir terminis i que l'administració tinguin un termini per posar en marxa un tema determinat, crec que és important perquè així queda ja marcat.

Després hi havia una altra esmena que també va ser transaccionada, referent a l'article 13.1, que jo crec que tots ja en ponència vam veure que no quedava clar el seu redactat i es va acceptar en aquest sentit.

Pel que fa referència a les esmenes que queden vives, bàsicament n'esmentaré cinc de concretes que fan referència a un tema pressupostari, un tema que nosaltres des del nostre punt de vista entenem que allò que feim amb aquesta llei és repercutir un cost d'execució d'aquesta llei als ajuntaments. I aquí moltes vegades els grups que avui estan donant suport al Govern, quan estaven en el mandat anterior a l'oposició, solien dir que un 25-30% de la despesa que tenen els ajuntaments era per despesa que no era de la seva competència, fins i tot record que demanaven establir un marc competencial determinat per poder refer aquesta despesa. Idò nosaltres creiem que amb aquesta llei el que fem és crear despesa també als ajuntaments. I vaig posar l'exemple, no sé si era en ponència o en comissió, del que va passar en el seu moment a la Llei de dependència, una Llei de dependència que no va ser dotada com calia i avui en dia fins i tot les comunitats autònomes encara tenen reclamacions a l'Estat per aquest tema. I crec que aquí el que fem és també imputar despesa en aquest sentit, és a dir, cream una llei, però no cream el finançament als ajuntaments o als consells insulars perquè no hagin d'assumir la despesa en aquest sentit.

En aquest sentit lament que aquestes..., crec que eren concretament cinc esmenes que anaven en aquest sentit que no siguin aprovades, però el cert és que eren esmenes que no anaven en contra de cap article, sinó que anaven a sumar i a millorar la llei i sobretot el que fa referència als ajuntaments i als consells insulars.

Per acabar, també com ja s'ha dit prèviament, agrair a tots els grups parlamentaris, crec que darrera també el Govern i la conselleria corresponent, la feina feta per intentar aprovar esmenes, arribar a consensos el més amplis possibles. Crec que totalment necessari per aprovar aquesta llei tan important per als col·lectius que avui ens acompanyen, com també per a la societat en general.

A partir d'aquí dir que mantindrem les 6 esmenes que queden vives, crec que és important perquè hem arribat fins aquí i hem fet tot el debat en ponència, en comissió i avui també en plenari. Però, com deia abans, són esmenes que crec que el que feien era millorar el text en temes concrets, des del nostre punt de vista i no anaven en contra de la pròpia llei. I crec que també és important que la llei pugui sortir per unanimitat, crec que és bo per a tots els ciutadans de Balears, com també per als col·lectius que avui ens acompanyen.

I per açò maldament mantenim les esmenes que nosaltres votarem a favor i probablement no sortiran aprovades, ni

quedaran incorporades a aquest projecte de llei, que avui quedarà ja aprovat com a llei, dir que a tots i cada un dels articles d'aquesta llei, el nostre grup parlamentari, perquè així ho hem decidit, hi votarem a favor, perquè crec que és una llei bona i que continuarà fent que Balears sigui capdavantera en temes d'accessibilitat, com ho ha estat fins ara.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Passam al torn en contra. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia a totes les persones i col·lectius que avui ens acompanyen. Em complau defensar aquesta Llei d'accessibilitat universal, de la qual ens beneficiem tots i totes, una llei que reconeixem com a vital, d'una societat compromesa.

A Espanya la legislació obliga les empreses i administracions que els seus productes, béns i serveis compleixin les normes que tenen com a principi l'accessibilitat universal i que en definitiva garanteixen els drets fonamentals, dret a la igualtat d'oportunitats, a la informació, a la comunicació, a la participació, etc., en definitiva, a la normalització i autonomia de la vida de totes les persones i particularment de les persones amb discapacitat. I recordo que la discapacitat pot afectar temporalment, o circumstancialment qualsevol persona.

L'accessibilitat no ha estat ni està ben entesa per la ciutadania en general, perquè el concepte d'accessibilitat està mal interpretat. I únicament sembla referir-se a barreres físiques i més de forma personalitzada, tenint com a únic responsable l'administració pública, però no és així. Depèn a més a més d'activitats privades i d'actituds ciutadanes, com explicaré a continuació. Si analitzem les situacions quotidianes de la vida, entendrem millor el concepte d'universal. La simple acció de caminar pel carrer, un acte que fem diàriament cada vegada que sortim de casa, doncs bé, qui garanteix que no es trobi al seu pas fanals, o papereres enmig de les voreres, és competència de l'administració pública. Però qui evita enviar espais no utilitzats de les terrasses, per exemple, o de les paradetes de fora dels comerços, és responsabilitat de l'activitat privada, i que els cotxes aparquin momentàniament per recollir un paquet envaint la vorera és una actitud ciutadana.

Malgrat que la competència de control i sancionament correspon a les administracions públiques, és qüestió d'actituds i d'accions ciutadanes també. Els obstacles que impedeixen la simple acció de caminar pel carrer pot suposar per a moltes persones una acció esgotadora, o fins i tot impossible. I no em refereixo només a les persones amb algun tipus de discapacitat, com poden ser persones en cadira de rodes, en crossets, persones cegues, incloent també la gent gran amb caminadors i fins i tot m'estic referint a nosaltres mateixos amb els cotxets de nadons, o els carretons de la compra.

Què vull dir amb això? Que amb la Llei d'accessibilitat universal tots i totes ens beneficiem, però cal prendre'n consciència. Sabien que per l'amplitud de les voreres es coneixen el nivell de benestar d'una localitat, d'una ciutat, d'un país? I pel compliment de les normes el nivell de civisme i solidaritat ciutadana?

Una altra situació freqüent és la d'agafar l'autobús. Els autobusos compten amb un sistema en què o bé s'inclinen disminuint la distància entre el terra de la calçada i l'autobús, o bé una rampa que s'estén per a més comoditat. Són in comptables les queixes dels usuaris que després de sol·licitar l'extracció de la rampa, han estat respostes amb un: "està espanyada, esperi el següent autobús". Doncs res, com que no tenc res a fer, esperaré el següent autobús que li contesta exactament el mateix.

Altres situacions quotidianes és l'accés a la comunicació de persones cegues o sordes, les quals encara no estan adequades. La necessitat de donar part immediatament d'una dificultat d'accessibilitat, ha d'estar a l'alçada d'una necessitat com aquesta. És per això que entre les esmenes que vam presentar a l'article 47 sobre denúncies, sol·licitem l'habilitació de mecanismes de denúncia àgils i eficaços.

Una altra de les esmenes que pensem que millora la llei, és la que hem fet a l'article 15 sobre la reserva d'habitatges a persones amb discapacitat. Consideram que la llei ens beneficia a tots i no hem de dubtar en la probabilitat d'augmentar el nombre d'habitatges adaptats, primer perquè el percentatge que s'establia era el mínim exigít i tenint en compte que hi ha un percentatge major de ciutadans amb discapacitat a les illes i que tenim un important envelliment de la població, que també pot beneficiar-se d'aquest tipus d'adaptacions, hem aconseguit augmentat del 4 al 7% dels habitatges des del número 1 en promoció pública i del 3 al 4% en promoció privada. Per això mateix també considerem que no s'ha d'ajornar l'adaptació dels habitatges, mitjançant un dipòsit de garanties econòmiques, per si fos sol·licitat adaptar l'immoble. Així que hem anul·lat aquest apartat de l'article 15.

Alhora pensem que la conscienciació de la necessitat del compliment i el respecte dels drets d'aquelles persones que més difícil ho tenen és primordial. Consideram que els plans d'estudi han d'incloure programes de sensibilització relativa a l'accessibilitat universal, així com la formació perquè el personal de les administracions públiques d'atenció al públic, tinguin els coneixements adequats per dirigir-se a les persones amb discapacitat i donar-los el suport i l'assessorament adient.

En algun moment de les seves vides els aquí presents, podem patir una discapacitat sobrevinguda, aquesta llei ha de servir per ajudar a les persones més desprotegides, per tenir una major autonomia i una millor qualitat de vida. Ara esperem que sigui una aplicació real i efectiva, com diu la mateixa, perquè com he reiterat al llarg del discurs, amb la Llei d'accessibilitat universal ens beneficiem tots i totes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola bon dia a tothom. Gràcies, Sr. President. He vingut caminant aquí des del meu escó, he davallat un escaló, n'he pujat un altre i aquesta tribuna no és accessible, ni tampoc el camí fins aquí és accessible. Sr. President, ho apunti per favor.

(Alguns aplaudiments)

Vaig demanar dur aquesta llei, tot i que el tema és de la Conselleria de Territori i Urbanisme, jo ho desconec prou i hi ha companyes meves que en saben més, bàsicament per un interès personal, perquè jo també he patit la manca d'accessibilitat universal, la vaig patir durant dos anys passejant per Palma un cotxe de bessons. Si vostès volen saber què és passejar un cotxe de bessons, o bé tinguin bessons o bessones, Sr. Melià, vostè em coneix, o bé facin la prova; moltes vegades em demanava si els arquitectes municipals no tenien bessons, o bé no tenien fills, no tenien filles, o no tenien ningú a la seva família a qui passejar amb una cadira de rodes.

I quan et trobes només amb un cotxet de bessons que no pots sortir d'una illeta a una ciutat, senzillament perquè totes els cotxes estan mal aparcats i no hi ha cap espai per poder davallar amb un cotxet de bessons, et plantejes tot el que han de passar les persones amb mobilitat reduïda, que senzillament no poden sortir a passejar. Jo crec que els arquitectes municipals, les arquitectes i arquitectes també que dissenyen cases, carrers, edificis, almanco ho haurien de fer amb una cama enguixada, per tal que es plantegessin què és l'accessibilitat i el necessari que és que tots els edificis i tot per allà on vivim, perquè al final és una qüestió de vida fos accessible.

Perquè avui parlem de discapacitat a la Llei d'accessibilitat, si vostès s'hi han fixat, i no hauria de ser així. No hi ha discapacitat per emprar una cadira de rodes, ni un pal de cec, ni una pròtesi, hi ha discapacitats, companyes i companys, perquè l'entorn no és accessible, hi ha discapacitat perquè no hi ha accessibilitat, perquè aquí encara l'única manca de capacitat és la de la nostra societat, som encara una societat incapaç d'entendre, assumir i posar en pràctica que l'accessibilitat no és només una qüestió de persones amb discapacitat, sinó que és una qüestió de convivència i és una qüestió d'igualtat.

Si ens ho creguéssim de veres, i aquesta llei és una passa molt important, el conseller ja n'ha explicat els avanços, per en qualsevol cas si ens ho creguéssim de veres, i aquí hauriem de fer aquesta reflexió, tots els llocs que no acomplissin la normativa d'accessibilitat haurien d'estar tancats per llei, no només sancionats, perquè quan un restaurant, un museu, una finca de pisos, una escola, un hospital, un bar no són accessibles discriminen milers de persones per moure's diferent, per pensar diferent, per sentir diferent, per expressar-se diferent, però és que, fins i tot, els banys, si es fixen són diferents, per què hi ha d'haver un bany d'homes, un bany de

dones i un bany per a persones amb discapacitat? Això també és una discriminació, jo no sé com ho he d'explicar als meus fills, sembla que hi hagués tres sexes. Idò no, tots els banys haurien de ser accessibles i no hauriem de fer que les persones amb mobilitat reduïda haguessin d'anar a un bany diferent, perquè accessibilitat és igualtat, accessibilitat és independència i accessibilitat és solidaritat.

I la nostra societat no és solidària quan encara es treuen persones amb discapacitat mental d'un restaurant o una sola persona es queda sense veure una pel·lícula perquè el cinema no és accessible. Causar o no evitar el sentiment de discriminació, d'humiliació o d'impotència en aquests casos és inhumà. I també és inhumà haver de denunciar cada discriminació que es pateix i trobar-te massa vegades que l'administració competent no actua o bé diu que no pot actuar perquè és culpa d'una altra administració. I per això vàrem presentar des de MÉS per Mallorca unes esmenes que han estat incorporades, i voldria agrair a tots els grups i a la conselleria que veïessin la necessitat que quan un ajuntament o un consell insular no exerceixi la seva potestat sancionadora, la direcció general competent en arquitectura pugui sancionar, i que si un ajuntament o un consell insular no inicia el procediment sancionador pertinent, i fos advertit per la direcció general competent, hi hagi un moment en què la direcció general competent pugui iniciar aquest expedient i imposar les mesures coercitives que pertoquen.

De les esmenes que s'han presentat, per motius que ja vaig explicar, al Grup Parlamentari Popular hi votariem en contra, excepte a l'esmena RGE núm. 5790, que sí que hi votariem a favor.

Respecte de les esmenes del Grup Mixt, Ciutadans, votariem que no a les esmenes, vostè les ha retirades, però en qualsevol cas li proposam una transacció a una esmena que consideram important que hem estat meditant tot aquest temps que vostè ens ha dit, hem meditat, reflexionat, i sí, trobam, ja ho trobàvem, però no sabíem com encaixar-la, i li proposam una transacció a l'esmena 5804, que consistiria en aquesta redacció: "L'administració pública actuant en matèria sancionadora destinarà una partida pressupostària equivalent als ingressos derivats de la imposició de sancions previstes en la present llei a actuacions relacionades amb la promoció de l'accessibilitat i amb la supressió de barreres que impedeixin l'accessibilitat dins l'àmbit de la seva competència." És una transacció a l'esmena 5804, a l'article 62.

Deia Raimon i cantava Raimon, de l'home mira sempre les mans. Aquesta llei està feta per moltes mans, les mans de conselleries, les mans dels grups parlamentaris, les mans de les entitats que hi han treballat, a tots i a totes els voldria agrair que aquesta llei sigui possible i que s'hagi avançat en el redactat original, especialment voldria fer un agraïment a les entitats que treballen cada dia per l'accessibilitat, a les persones que no es rendeixen, a les persones que es rebel·len, a les persones que denuncien. Voldria agrair especialment al Sr. Guillem Fullana, que m'ha ajudat a preparar aquesta llei.

I voldria acabar, llegint-los un poema, es tracta d'un poema de Ted Kooser, titulat *Un matí de pluja*, dedicat també a totes aquestes mans que empenyen les cadires de rodes.

“Un matí de pluja.

Una dona jove amb cadira de rodes,
amb un ponxo de niló negre esquitxat de pluja,
avança empenyent-se pel matí.

Has vist els pianistes
corbar-se de vegades endavant per tocar les teclès
i llavors alçar les mans, fent-se enrera per descansar,
i tornar a inclinar-se per tocar, just quan l'acord s'apaga.

És així com aquesta dona
toca les rodes, i alça els dits blancs i llargs,
els deixa flotar, i es corba una altra vegada per tocar
just quan la cadira s'alenteix, com si es fes un silenci.

Amb quina destresa fa els acords
d'aquesta música difícil que ja domina,
la cara xopa i bella en la seva concentració,
mentre el vent fa passar les pàgines de la pluja.”

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Benvinguts i gràcies a les persones presents d'associacions i col·lectius de discapacitat també per la feina que han fet.

Sortim en el torn en contra, però realment el que fem és fixar posicions, avui aprovarem el projecte de llei d'accessibilitat universal de les Illes Balears i aquesta és una molt bona notícia per als que vivim en aquestes illes, i ho és perquè suposa una passa ferma i decidida a favor de la igualtat d'oportunitats i de l'autonomia d'aquelles prop de 68.000 persones amb alguna discapacitat a Balears. Així que, gràcies i enhorabona a tots els que hi han col·laborat, especialment a les entitats socials les quals ens consta que han fet molta feina per a la redacció d'aquest projecte de llei.

Una de les satisfaccions que té participar a les ponències de les diferents lleis que passen per aquest parlament és la possibilitat que et dona de conèixer i d'aprofundir en les diferents realitats i problemàtiques que t'envolten i fins i tot de fer-te veure coses que potser fins ara no veies o no veies almanco amb la mateixa perspectiva. Un exemple que crec que il·lustra això que dic és el tema de les barreres, de barreres n'hi ha de molts tipus, arquitectòniques, a l'accés a l'entorn físic, al transport, als productes, als serveis, a la informació, a la comunicació, és a dir, hi ha barreres que es veuen, barreres que desconeixes i barreres invisibles per a tu, però que hi són per a d'altres. I crec que precisament d'això tracta aquesta llei, de fer visibles totes i cada una de les barreres per a tothom, perquè tothom en pugui prendre consciència i després poder eliminar-

les. Més que una tasca, diria que lluitar per l'accessibilitat en igualtat d'oportunitats és una obligació, una obligació que tenim no només com a parlament, sinó com a societat que pretén ser moderna, integradora, democràtica i igualitària.

La normativa d'accessibilitat necessitava una actualització important i crec que entre tots l'hem feta.

Passant, ara sí, a la part més tècnica de la tramitació del projecte de llei, voldria referir-me principalment a dues coses: d'una banda, tal com vaig dir en comissió, he trobat a faltar la participació de Gent per Formentera i Ciutadans, perquè els dos havien presentat un bon grapat d'esmenes i no han pogut defensar-les amb tranquil·litat, ambdós ens varen haver d'explicar les seves consideracions el dia de comissió, a corre-cuita i hem de reconèixer que va ser un poc caòtic.

Saben que soc una mica crítica amb el procés d'elaboració de les lleis, perquè considero que en aquest parlament hi ha hagut moltes presses de darrera hora i s'ha volgut fer molta feina a final de curs i amb molt poc temps. Considerem que aquest sistema afecta i perjudica els grups amb menys representació, i avui, per acabar aquest període extraordinari, vull aprofitar l'oportunitat per demanar que a partir del proper període es facin les coses amb més seny, perquè segur que així farem lleis amb més garantia d'èxit.

D'altra banda, i anant al tema en concret pel que fa a les esmenes que havien quedat vives, mantendríem el sentit de vot que hem tengut durant la ponència. Ara bé, també estic contenta que hi hagi hagut una entesa entre tots els grups parlamentaris i es pugui votar aquesta llei per unanimitat.

Però sí que voldria incidir en un tema que ens preocupa molt, a El Pi ens sembla fonamental donar suport als ajuntaments i als consells insulars per fer efectiva aquesta i qualsevol altra llei, el Govern no pot només exigir, donar feines i augmentar el cost econòmic de la resta d'institucions, les ha d'ajudar i estendre la mà, tant pressupostàriament com pel que fa a l'elaboració i execució dels seus respectius plans, si no posam en perill l'eficiència i l'eficàcia de la llei que avui aprovam. Per això donarem suport a les esmenes que han quedat vives del Grup Parlamentari Popular i ens agradaria que la resta dels grups s'hi sumassin per tal d'aprovar-les, perquè ajuden els municipis.

En definitiva, hi ha articles que ens agradarien més així com es varen presentar inicialment o alguns amb aquestes esmenes incorporades, però, atesa la importància d'aquesta llei, votarem tots els articles a favor. Entre tots, col·lectius, Govern i grups parlamentaris, hem fet una llei completa i amb molt bona intenció, ara és imprescindible que es faci viable.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, i benvinguts també tots els representants de les entitats.

Jo voldria posar de relleu en el tema que avui ens ocupa dues dimensions diferents i que em sembla que són complementàries: primer, és que ens trobem davant del típic cas en què convertim en una sèrie de drets concrets uns principis generals que estan reconeguts a les normes de caràcter general, com per exemple la Constitució, la Convenció de les Nacions Unides per als Drets de les Persones amb Discapacitat, ratificat per Espanya, tota una sèrie de drets que es proclamen però que després necessiten la seva plasmació pràctica. Històricament ja hi ha hagut tot un seguit de normatives que han anat convertint aquests drets més abstractes en uns drets concrets i avui, d'alguna manera, el que fem és recepcionar la Convenció de les Nacions Unides, aquest concepte d'accessibilitat universal, en el nostre dret positiu per tal que aquestes declaracions d'intencions es converteixin en drets directament invocables per part dels qui no veuen respectats aquests drets.

Per tant, aquesta seria una primera dimensió, que sempre, diguem, és una bona notícia, convertir un dret abstracte en un dret concret.

I després hi ha una altra dimensió que seria més política i que va en la línia del que crec que... una de les línies força que justifiquen aquest govern, que és un govern que es bolca amb els que tenen més dificultats i que el que intenta és eliminar barreres per garantir una igualtat entre tots els ciutadans, això ho hem vist ja a moltes altres lleis que s'han impulsat i aquesta, tot i que tal vegada doncs no es percebi d'una forma tan extensa com en altres lleis, doncs crec que van en la mateixa línia i, per tant, encara doncs que la seva aprovació pugui quedar menys visible, crec que és important reivindicar que obeeix aquest compromís de donar suport als que tenen més dificultats, als qui pateixen més barreres.

Sempre al voltant, com deia d'aquest concepte d'accessibilitat universal, de permetre als nostres conciutadans, a tots els conciutadans gaudir amb igualtat dels drets civils, socials, econòmics i culturals i per tant anar molt més enllà del clàssic concepte de la barrera, doncs que eren els conceptes sobre els quals s'havien anat desplegant normalment les polítiques d'accessibilitat.

Evidentment, l'accessibilitat universal podríem dir-ne que és un camp infinit, no s'acaba mai, sempre podem treballar a favor de l'accessibilitat universal i segur que sempre ens deixarem qualque cosa i segur que sempre quedarà un redueix d'injustícia que no haurem estat capaços de resoldre, però crec que avui fem un pas endavant molt important, perquè, un cop aprovada la llei, les administracions hauran de dur-la a terme, tot el que s'hi preveu, i els afectats tendran més instruments per reclamar el compliment del que es preveu a la llei. Per tant, no hem arribat al final d'un camí, la feina continua, però crec que avui fem una posada al dia molt important a nivell de drets per a totes les persones que pateixen els problemes d'accessibilitat universal.

Hi ha un element important en aquesta filosofia que em permet enllaçar amb per què no estam d'acord, per tant hi votarem en contra, d'un grup important d'esmenes del Partit Popular, i és que totes les administracions són responsables d'abordar els problemes d'accessibilitat; és a dir, no ens trobem davant una política que ara el Govern balear decideix impulsar, una mica el discurs que vostè ha fet, Sr. Tadeo, i que la Sra. Sureda ha secundat, no?, de dir, bé, és una política de la comunitat autònoma que la tira endavant i per tant ella és la responsable d'assumir tots els costos que té això, com per exemple sí que històricament va passar amb la política de dependència. Jo ho veig diferent, aquí som davant d'un dret fonamental a la igualtat i totes les administracions i fins i tot diré tots els particulars tenen l'obligació de fer tot el que sigui al seu abast per garantir aquesta igualtat, el que fa la comunitat autònoma és desplegar la seva potestat de normativitzar sobre aquest àmbit perquè cadascú, cada administració a l'àmbit que toqui faci tot el que té al seu abast per garantir aquesta accessibilitat. I per tant, no puc estar d'acord amb la visió aquesta de dir, bé, com que ara la comunitat autònoma fa una llei té la responsabilitat de finançar tot el que, en compliment d'aquesta llei, han de fer la resta d'administracions. Jo crec que, a més a més, això seria un camí equivocat, perquè segurament si tot ho fem recaure sobre la responsabilitat de la comunitat autònoma segurament no s'assoliran tots els objectius que pretén aquesta llei. Jo crec que totes les administracions, per tant, han de posar-hi el seu granet d'arena i d'alguna manera no podem donar a entendre a aquestes administracions locals que aquest és un tema de la comunitat autònoma i fins que la comunitat autònoma no ens ho solucioni financerament no haurem de posar-nos a solucionar-ho.

Per tant, és en aquesta línia que votariem en contra de totes les seves esmenes, excepte en una, la 5790, que va dirigida a garantir la presència de les entitats de les diferents illes al Consell d'accessibilitat i em sembla que és perfectament compatible amb l'esperit de la llei, amb la resta de la llei i per tant no hi veiem cap problema per donar-hi suport.

Quant a Ciutadans, agrair, també, bé, també agrair, faig un agraïment que faig extensiu a tots els grups, perquè ja es veu que l'actitud que hi ha hagut ha estat molt positiva, doncs agrair també el fet que hagi retirat gran part de les esmenes que tenia, la qual cosa doncs facilita arribar a aquest consens. I respecte de l'esmena que ha quedat viva, la veritat és que a mi m'ha semblat sempre una bona idea, m'ha semblat una bona idea, difícil de gestionar i dur a la pràctica, probablement, creiem que hi ha una proposta de transacció, ah, ho, la Sra. Capellà ja ha explicat la transacció que hi havia i, per tant, doncs bé, nosaltres la veiem bé. Així com, per exemple, en el cas d'una taxa, veig molt clarament que és molt important que hi hagi una congruència entre el que es paga i fins i tot en la imposició, en general, entre el que es paga i on van dirigit aquests ingressos, una congruència entre l'origen i la destinació dels fons, en el cas de les infraccions o de les sancions no ho veig tan clar, però em sembla una bona idea, bàsicament el problema que hi veig és tècnic i si hi ha una manera, amb els termes que ens proposa la Sra. Capellà, que això es pugui dur a terme, doncs nosaltres estam d'acord amb el fons de la idea i per tant no tenim cap problema amb donar-hi suport.

I per acabar, amb les esmenes de Gent per Formentera, com no podia ser d'altra manera, el nostre grup veu amb molta simpatia el tractament singular de la singularitat, el que passa és que, és clar, a un arxipèlag tothom té la seva singularitat i, parafraçant aquella frase de George Orwell, potser uns són més singulars que altres, i potser, evidentment, doncs la singularitat màxima en aquest arxipèlag per raons òbvies i de situació geogràfica i de connectivitat potser que la tenguí Formentera, i per això nosaltres en alguna esmena no veiem cap problema amb donar-hi suport, per exemple la 5731. Però ens genera més dubtes, per exemple, la 5732 i la 5734, perquè, tot i que puguem estar d'acord, que hauria d'haver-hi, probablement, un règim singular per a Formentera, creiem que aquesta llei tampoc no acaba de configurar què és règim singular. Per tant, parlar a l'exposició de motius d'aquest règim singular i que es reconeix un règim singular em sembla poc realista. I no tinc clar que la manera d'establir aquest règim singular sigui a través d'aquestes lleis sectorials. De totes maneres estic expectant per sentir la Sra. Conxa Obrador, com una de les artífexs d'aquesta llei també, i també sentir la seva contrarèplica evidentment Sra. Tur, però en principi la nostra postura respecte d'aquestes dues esmenes seria abstenir-nos.

I respecte de l'altra que queda viva, Sra. Tur, la 5747, ens sembla que hi ha una proposta de transacció també i, per tant, estarem expectants per decidir el sentit del nostre vot.

Voldria acabar només agraint el treball de tots els grups, l'actitud de tots els grups ja que era un tema on realment valia la pena fer l'esforç per arribar a aquest acord i que la llei pugui sortir amb el màxim suport possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, Sr. President. Saludar els representants de les entitats de la discapacitat, també el personal de la conselleria que és aquí i que ha vingut amb la seva presència a testimoniar, de qualque manera, el suport del que avui aprovarem aquí.

Reprenent la intervenció de la diputada Margalida Capellà, que explicava la impossibilitat de tenir una vida normalitzada amb el cotxet amb els seus fillets, dir-li que hi ha moltes persones que hem tengut aquesta dificultat quan hem anat pel carrer amb una... acompanyant una persona amb cadira de rodes, un familiar, com també ha estat el meu cas, i ens hem deixat les lumbar intentant pujar i baixar aceres, voravies i intentar travessar carrers, però crec que avui podem dir que aquestes circumstàncies que són concretes, que són puntuals, que són part de la realitat hem de dir que no conformen totalment el món de la discapacitat, jo vull dir i vull plantejar que si avui som aquí amb aquesta proposta de llei, amb aquesta llei d'accessibilitat universal és perquè també s'ha produït un

canvi de paradigma en el món de la discapacitat, un canvi de paradigma perquè en els darrers anys hem estat testimonis de canvis de valors que han estat substancials, uns canvis que han permès passar del concepte de minusvalidesa al concepte de diversitat humana. Avui en dia tots som persones humanes que estam dins el mateix estàndard.

Per això, crec que és important assenyalar que s'ha produït aquest canvi. És cert que hi ha després dificultats reals, però també és important ressaltar que aquesta ha estat una gran passa lluitada i aconseguida també gràcies a la lluita del col·lectiu de la discapacitat i que ha suposat assumir que si hem de seguir avançant ho hem de fer des d'una perspectiva global i transversal, perquè sols d'aquesta manera podrem passar de la supressió de barreres a un disseny universal, el disseny per a tothom, el disseny inclusiu i a l'accessibilitat integral. Sols des d'aquesta perspectiva podrem fixar els objectius polítics de construir entorns universals accessibles que permetin la participació social de les persones amb discapacitat, però també de les persones majors, els infants o de les persones que tenen temporalment alguna dificultat.

L'accés universal suposa també dotar de les condicions adequades els llocs de treball, els centres escolars, els comerços, els espais culturals i els transports, també els productes i els serveis que permetran a tots, a tots i a totes, sense distincions participar d'una manera plena en l'activitat productiva i també generar economia amb la participació de tots. És des d'aquesta nova dimensió de la situació que les persones amb discapacitat han passat de ser considerades com a ens passius a ser considerades subjectes actius, conscients de ser ciutadans de ple dret.

Aquesta ha estat la lluita del gran col·lectiu de la discapacitat que han impulsat amb la seva reivindicació molts dels avanços legislatius que han permès també aquest canvi de paradigma en la percepció i en l'acceptació social de la diversitat. També ho han fet en el cas d'aquesta llei, ja que n'han format part les entitats del pla de treball, una part activa amb propostes, suggeriments, sol·licituds, demandes. També hi han participat moltes persones des d'un punt de vista particular, també col·legis professionals i el sector privat. Moltes d'aquestes propostes ja formen part del corpus legislatiu que avui aprovarem i significa sens dubte una millora substancial al text inicial, una col·laboració imprescindible que es podrà continuar produint-se ja que la llei preveu un espai de participació, el Consell per a l'Accessibilitat.

Mirin, el compromís amb la discapacitat ha de ser de tots, ha d'implicar el compromís de totes les administracions i el Govern de les Illes Balears ha volgut donar una passa, fermar un compromís real, concret, mesurable per arribar a aconseguir o a caminar, si no és aconseguir en el cent per cent, cap a una major accessibilitat universal. El Govern de les Illes Balears ha volgut enviar un missatge a tota la societat: que es pren a fons aquesta qüestió, que vol restablir la confiança entre les persones que tenen qualque tipus de discapacitat, que vol aconseguir que les Illes Balears siguin per a tots i que sigui de tots. La llei que avui votarem és la prova del compromís del Govern, però també la de tots els grups parlamentaris que amb les seves aportacions han millorat també un text impulsat des del consens.

Des d'aquesta perspectiva hem de dir que la tramitació parlamentària d'aquesta llei ha estat productiva, ha estat còmoda, ha estat positiva i jo diria que ha estat cordial perquè tots els portaveus dels diferents grups que hem format part de la ponència hem tengut un objectiu molt clar, que l'accessibilitat universal no ha de tenir barreres i tampoc no ha de tenir barreres ideològiques.

El conseller ha fet referència al nombre d'esmenes enregistrades, del balanç total al qual hem arribat fins aquest moment, amb la retirada de les esmenes vives del Grup de Ciutadans, finalment crec que seran nou esmenes vives que han quedat i crec que això és un èxit, si consideram que s'han presentat noranta, crec que és un èxit de tots que de qualque manera potenciarà encara molt més aquesta llei. L'acord dels grups parlamentaris també ha permès millorar el text, s'han referit aquí tots els portaveus que han presentat esmenes al text i que han estat acceptades.

Quant a les esmenes vives del Grup Popular, vull dir que nosaltres també ens sumam i votarem a favor de l'esmena 5790 i que també votarem a favor de la proposta de transacció de l'esmena de Ciutadans 5804.

En relació amb les esmenes del Grup Mixt, a la 5747 li proposam una transacció que diu: "Els residents amb discapacitat que siguin titulars de targeta autoritzada d'estacionament i que viatgin en línies marítimes regulars en rutes interinsulars tendran dret que s'apliqui el descompte de resident sobre el cost del bitllet del seu vehicle". Crec que això suposa augmentar encara més el suport econòmic als desplaçaments de les persones que viatgin en les línies regulars i de qualque manera donar suport a Gent per Formentera quant a la reivindicació de millorar i fer més accessible el transport marítim.

Les esmenes 5731, 5732 i 5734 que demanen el reconeixement de la singularitat i suport tècnic i econòmic per al Consell Insular de Formentera, dir que crec que parlem d'una llei que té la voluntat de ser una llei universal i si parlem d'universalitat entenem que no té encaix haver de recollir excepcions o tractaments diferenciats. La particularitat jurídica del Consell Insular de Formentera, per coincidir en una mateixa administració les competències d'un ajuntament i a la vegada les competències d'un consell insular, no requereix una menció específica a l'articulat de la llei, ja que li corresponen tant les municipals com les insulars de forma directa, sense necessitat que a l'exposició de motius o a l'articulat es consideri el tractament diferenciats, com ha dit també el Sr. Castells.

Pel que fa a què sigui el Govern de les Illes Balears que doni suport econòmic, tècnic, material i administratiu en matèria d'accessibilitat al Consell Insular de Formentera, volem indicar que la llei no pot ser mai en cap cas una llei de transferència impròpia de competències. Les qüestions en matèria d'accessibilitat universal, objecte de la regulació d'aquesta llei són transversals a competències que ja són pròpies dels consells, com l'urbanisme, habitabilitat, transports, esports i oci, sense limitar-se a aquestes. Com que es tracta de competències transferides, la transferència comporta una dotació econòmica per part del Govern, que s'incorpora

anualment als pressuposts dels consells insulars, també al Consell Insular de Formentera.

Per tant, correspon al Consell de Formentera negociar aquestes partides amb el Govern si considera que són insuficients per al desenvolupament adequat d'aquestes competències, però pensam que no han de ser objecte d'aquesta llei.

Tant El Pi com el Partit Popular s'han referit també a una major dotació dels ajuntaments i és evident que els ajuntaments i la realitat dels ajuntaments que assumeixen competències impròpies, els fan ajustar-se també a la seva disponibilitat. Però el que volem plantejar-los és que l'accessibilitat ha de ser una prioritat que tenguem cabuda dins aquesta disponibilitat municipal. L'accessibilitat no ha de ser una qüestió secundària, solucionada amb una partida pressupostària simbòlica, amb la idea de què els usuaris amb discapacitat tanmateix no utilitzen ni les infraestructures, ni els serveis. I així no es pot avançar.

Mirin, des del Govern de les Illes Balears i també des d'altres línies de subvenció, com són els fons FEDER, el Govern habilita unes línies com he dit per subvencionar les accions referides a inversions per a accessibilitat, però he de dir que aquestes línies de subvencions mai no han quedat exhaurides i això és una realitat que han de saber i han de conèixer. I això significa no fer responsable els ajuntaments i els consells, significa que hem de coordinar més i millor, que hem de formar més i millor, que hem de sensibilitzar més i millor, que hem d'implicar tots els tècnics que treballen dins els municipis, a tots els tècnics que treballen dins els consells, perquè de qualque manera es comprometin també amb l'accessibilitat.

Senyores i senyors diputats, avui és un gran dia, però no hem de pecar d'ingenuïtat, tots sabem que hem de fer molta feina per aconseguir que l'accessibilitat universal sigui una realitat. Per tant, tots ens hem de comprometre i participar amb l'objectiu de construir una comunitat que sigui per a tots i per a totes les persones, que aquí intentem viure i ser feliços.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Passam al torn de rèpliques. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, té la paraula la Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Gràcies també a la resta d'intervinents per les seves aportacions i explicacions. Bé jo he de dir que respecte de l'esmena que fa referència a les bonificacions als vehicles de persones amb discapacitat, els agraeisc l'esforç per presentar una transacció que crec que francament millora la redacció, clarifica els termes i el concepte i, per tant, serà molt beneficiosa per deixar més clar fins on arriba l'extensió dels drets de totes les persones a què fa referència la llei.

I en el sentit del règim singular formenterer, jo vull aclarir una qüestió. No és que a Formentera som més guapos, ni més lletjos, ni més singulars, ni volem ser diferents, ni som més *cool* ni res per l'estil, no, no, no, no som més *cool* que ningú altre, simplement és que l'Estatut d'Autonomia del 2007, a l'article 63 i a l'article 68 parla del règim jurídic específic del Consell Insular de Formentera i diu que en algun moment, i jo esper que més prompte que tard, perquè és un compromís d'aquest Govern, hi haurà una llei específica que regularà jurídicament el funcionament del Consell Insular de Formentera, que, recordem-ho, tot just acaba de celebrar el 10è aniversari de la seva constitució. I per tant, mentre no existeixi aquesta llei específica per a Formentera, o una nova Llei de consells que tenguí una disposició específica, o un capítol específic per al Consell Insular de Formentera, nosaltres..., i si jo no ho estigués fent, estaria fallant als ciutadans de l'illa de Formentera, ens veiem obligats amb totes les normatives que es facin des d'aquest Parlament i que s'aprovin des d'aquest Parlament, a demanar la inclusió d'aquest règim singular i no ho fem per caprici, no ho fem per caprici.

Per tant, jo els demanaria a vostès que aprovin aquestes tres esmenes, perquè si són coherents tant el Partit Popular, que té representació en el Consell Insular de Formentera a la bancada de l'oposició, però té quatre consellers, com el Partit Socialista, que també té consellers en el Consell Insular de Formentera, com la resta de grups, entenguin que si vostès voten en contra d'això, no és que no li fan el gust a una illa capritxosa, no, no, és que voten en contra del que preveu l'Estatut d'Autonomia i que nosaltres ens veiem obligats a defensar. Jo només els demanaria que entenguin això. I, per tant, això mateix és el que haurà de recollir la nova llei de consells, o aquell capítol que es faci específicament per a l'illa de Formentera, quan el Govern ens plantegi un esborrany d'aquesta modificació o d'aquesta nova llei.

Per tant, ja els dic, jo els demanaria que entenguin que a efectes pràctiques el que no se li pot exigir al Consell Insular de Formentera és que presti auxili a l'Ajuntament de Formentera, però és que és un absolut disbarat. Per tant, nosaltres aquí només estam dient, no, no, el principi general de la llei és que els consells insulars donaran suport administratiu, tècnic i potser també econòmic, als ajuntaments. I nosaltres diem: molt bé, i en el cas de Formentera, el Consell de Formentera li prestarà ajut, suport econòmic, tècnic i administratiu a l'Ajuntament de Formentera? Per tant, no és una qüestió econòmica pura i dura, no, no, la Llei de finançament dels consells es va fer, atorga unes partides a cada illa, cada illa té el seu finançament i Formentera no té un finançament millor o pitjor perquè som més guapos, va tenir una partida addicional per la constitució del consell, en el moment de la seva constitució l'any 2007, evidentment no podia ser d'una altra forma. Però una vegada passat aquell període, té el finançament que li correspon en funció de la població i en funció de tot un seguit de condicionants.

Per tant, entenguin que jo les he de mantenir, si jo no mantingués aquestes esmenes i no les defensés, estic fallant als ciutadans de Formentera. Evidentment això no ho faré mai i crec que si vostès voten en contra, uns per indecisió, els altres perquè no ho veuen clar i els altres perquè pensen que som uns capritxosos, evidentment estan en el seu dret, però estan fallant

a Formentera, els ho dic així de clar. I per tant, crec que és una incongruència fer-ho.

Per la resta, insistesc, crec que és una bona llei, crec que és necessària i crec que fem una bona aposta endavant i ara ens tocarà una feina, com ha dit el Sr. Conseller, molt important, una feina molt important per desplegar aquesta llei i perquè tenguí plens efectes. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Desde Ciudadanos, comentar que sí que aceptaremos la transacción de destinar una partida presupuestaria equivalente a la cantidad de las sanciones para inversiones en la propia ley. Y sinceramente estamos muy satisfechos de que esta ley, la Ley de accesibilidad universal, sea la primera en vincular las sanciones a actuaciones que van a revertir directamente a los ciudadanos, según la competencia de la propia ley. Y esperemos que a partir de ahora pues este Govern utilice esta fórmula para todas las leyes que vienen a continuación.

Y nada más. Muchas gracias a todos y enhorabuena.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot dir que donarem suport a aquestes esmenes que han estat transaccionades del Grup Mixt, tant la de Formentera com la de Ciutadans.

A partir d'aquí referent a les esmenes..., bé, també agrair el vot favorable a l'esmena aquesta que serà aprovada per unanimitat, la 5790 i també el vot favorable que farà El Pi a les esmenes que fan referència a la despesa que fan els ajuntaments.

Referent a açò, Sr. Castells, jo crec que no és seriós dir aquí que els ajuntaments han de participar amb els temes de la Llei d'accessibilitat universal, és que han participat, participen i seguiran participant en tot el tema d'accessibilitat i en tot el tema d'eliminar barreres arquitectòniques, açò ho fan, el problema que fem tal vegada aquí és que determinats ajuntaments, que tenen un pressupost petit, que el tenen pràcticament exhaurit any rere any, els diem que facin una despesa que no tendran d'on treure-la, i tal vegada ja hi dediquen fins i tot despesa al tema d'accessibilitat o de reduir barreres arquitectòniques, i açò és la realitat.

A més, és una incongruència el que vostès defensaven, vostè no hi era, però el seu grup parlamentari, el seu partit defensava aquí moltes vegades a dir que els ajuntaments fan una despesa, un 20, un 30% de despesa de competència que no és seva. Idò, ara li generarem més i tal vegada no podrà generar aquesta despesa perquè no tindrà ingressos.

Jo el que deia és que tregui una línia el Govern balear per habilitar els ajuntaments, i açò és important, perquè sinó tal vegada feim una llei que hi haurà determinats ajuntaments que no ho podran aplicar, l'obligarem per llei, però no ho faran. Açò no és el que necessitam, el que necessitam és una llei que es pugui aplicar a tots els àmbits, sigui ajuntament, consell insular o Govern balear.

Independentment d'això, crec que és una llei bona, una llei que continua fent que Balears sigui capdavantera en un tema tan important com és l'accessibilitat universal i per això vull donar l'enhorabona a tots els grups parlamentaris, també al Govern, també a les persones que ens acompanyen, perquè crec que va en benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Passam al torn de contrarèpliques. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Res, simplement agrair la bona predisposició de tots els grups parlamentaris envers l'aprovació d'aquesta llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

No farem ús del torn de rèplica.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

No en farem ús. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Per replicar molt ràpidament i evidentment amb un to totalment amistós al Sr. Tadeo, és a dir, és que jo crec que aquí el error està en el de que no es competència. Jo el que dic és que aquí és competència de totes les administracions, més encara quan parlem de la recepció al nostre ordenament jurídic d'una convenció de les Nacions Unides que ha estat ratificada per Espanya, és a dir que amb el mateix raonament diríem que això ho ha ratificat Espanya i el responsable és el Govern de l'Estat. No, totes les administracions són responsables i, evidentment, la comunitat autònoma i els consells insulars ja disposen d'instruments de cooperació amb els ajuntaments per a tot tipus d'inversions, i aquestes també estan incloses.

L'únic que jo volia dir, Sr. Tadeo, és que no podem llançar el missatge que el responsable últim d'això és la comunitat autònoma, la comunitat autònoma és la responsable de fer la llei, però crec que hem d'entendre que totes les administracions i fins i tot he afegit tots els particulars som responsables de posar el nostre gra d'arena per garantir aquesta igualtat per a tots.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, contestant la demanda de la Sra. Tur amb relació al reconeixement de la singularitat de Formentera, dir que dins el text de la llei es va aprovar una disposició addicional que feia menció a aquesta singularitat i a aquest reconeixement. Nosaltres quan la vàrem proposar vàrem entendre que quedava de qualque manera satisfeta la pretensió d'un reconeixement fora de les esmenes que es varen presentar i així ho vàrem dir, per això es va incorporar al text de la llei, un reconeixement en el text de la llei que quan parla dels ajuntaments en el cas de Formentera s'entén que és el consell insular precisament per aquesta singularitat. Per tant, em sap greu que no es pugui acceptar d'aquesta manera i que es mantenguin les esmenes.

Amb relació a la línia de subvenció als ajuntaments recordar que el Govern impulsa línies de subvenció per a inversions relatives a l'eliminació de barreres arquitectòniques per a inversions per afavorir l'accessibilitat i que aquestes línies de subvencions no s'esgoten, queden... no es poden executar perquè no es demana ni el 50%. Per tant, el que demanariem de les entitats i dels particulars és que demanin i utilitzin aquest fons. És veritat que hem d'augmentar el pressupost, però també demanam que el que hi ha s'utilitzi.

M'agradaria que tot i que hi ha esmenes vives, set esmenes vives, tots els articles d'aquesta llei tinguessin el suport unànime de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra i que així aquesta llei surti amb tota la força i tota la potència que

necessita el sector de la discapacitat i de les persones que hi viuen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Idò, abans de passar a les votacions sí que deman a veure si qualche partit, qualche portaveu s'oposa a les transaccions proposades. Doncs, passam a les votacions de les esmenes.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, RGE núm. 5731, a l'article 5, i 5734, a l'article 6.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Demanaia votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, passam a la votació de l'esmena 5731. Votam.

3 vots a favor; 30 en contra i 22 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena 5734. Votam.

1 vot a favor; 30 en contra i 24 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera. Passam a la votació de...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Demanaia votació separada també.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a la votació de la 5747 transaccionada. Votam.

51 vots a favor; 4 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la 5732. Votam.

1 vot a favor; 30 en contra i 24 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5776, 5777, 5782, 5785, 5786 i 5787. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5790. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt RGE núm. 5804, transaccionada. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Puc entendre aprovats per assentiment la totalitat dels articles, disposicions, exposició de motius i el projecte de llei?

Sí?

LA SRA. TUR I RIBAS:

Votació separada de l'article 6, per favor, i de l'article 5.

EL SR. PRESIDENT:

Ho pot tornar a repetir, per favor?

LA SRA. TUR I RIBAS:

Sí. M'agradaria fer votació separada dels articles 5 i 6, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de l'article 5. Votam.

Un segon.

54 vots a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Passam a la votació de l'article 6. Votam.

54 a favor; cap en contra i 1 abstenció.

Puc entendre la resta de punts aprovats per assentiment?

Doncs, es faculden els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí un redactat coherent.

Una vegada esgotat el debat de les votacions, aquesta presidència proclama com aprovada la Llei d'accessibilitat universal de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

II. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17, de regulació de les corregudes de toros a les Illes Balears.

Doncs, passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 6445/17, de regulació de les corregudes de toros de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE núm. 7978, 7979, 7980, 7981, 7982, 7986, 7987, 7989, 7992, 7993 i 8207/17, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si em permeten, que abans m'he oblidat en la pregunta, volia felicitar la presidenta del Govern per la seva elecció com a secretària general del PSIB a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Idò, anem als toros o anem als bous. Vull agrair la feinada que ha fet Maria Antònia Sureda a la ponència d'aquesta llei, que ella ha estat qui realment, amb el Sr. Pep Melià han dut el pes d'aquesta qüestió, però al final vàrem decidir que jo sortís en aquest debat.

Una qüestió prèvia, a l'any 1992, quan aquesta casa va aprovar la Llei de protecció animal, vàrem evitar una cosa molt important que va ser que no caigués cap recurs per part de l'Estat a la llei que es va aprovar, i aquella llei va ser capaç d'haver-hi un gran consens i fer uns canvis molt importants pel que feia referència a la protecció animal, no només dels bous sinó de tots els animals en general, no ha estat una mala llei la Llei del 92. El fet de tocar en aquest moment la llei que hi ha vigent obri una oportunitat a l'Estat, i volem que en quedí constància, per realment recórrer aquella llei del 92. Alerta, que per a aquest viatge no importassin aquestes beaces, alerta que quan havíem fet una tirera només de potades i més o manco ben fetes i que les corregudes de toros, almenys a Balears, desapareixen, hi ha tres illes on ja han desaparegut, no obrim un meló que toqui una qüestió que estava molt ben tancada, que no afectava només els toros i que ens vegem que l'Estat hi fica el nas i segurament ens pugui fer canviar segons quines qüestions que han perdurat durant aquests 25 anys, 25 anys. Ho dic perquè, si no ho havien pensat, convé que ho pensin això.

Dit això, El Pi manté una sèrie d'esmenes les quals ens agradaria que es poguessin realment aprovar. La veritat és que jo no em detindré a totes, però sí que n'hi ha dues en concret que ens agradaria fer la força suficient perquè s'entengui el que El Pi intenta defensar tenint un criteri de moderació i equilibri i centrat perquè després no tinguem problemes.

Nosaltres insistim en l'esmena 7978, que no acceptam com està la redacció, que nosaltres entenem que va en contra del reglament europeu, quan realment es tracta del moviment dels animals d'allà on són abans d'anar a les places de toros. A la

lleï s'ha posat que estaran, es duren de la ramaderia que es trobarà més a prop de la plaça de toros i se'ns ha dit que això és així perquè el reglament diu que és així. Vostès han escrit en aquest article 3, l'embarcament i transport, dins de l'embarcament han dit que aquesta raça bovina de lídia serà de la ramaderia més propera en termes de distància. Han al·legat que així ho diu la Unió Europea i ens agradaria que, si pot ser, no diguem mentides, a veure si m'explic, perquè la Unió Europea en cap moment no diu això, diu que es prendran les mesures perquè els bous no pateixen. La corrida, posem dos llocs on no hi ha toros, sa Pobla i Campanet, pot patir més un bou de Campanet a sa Pobla segons com el duguin, com si el duen de Burgos a sa Pobla. Ho dic perquè no és una qüestió de distància, és una qüestió de qualitat de transport, on van transportats, però no els bous, els cans, els moixos, els canaris, tots aquests ocells exòtics, és a dir, no és qüestió de distància, és qüestió de com vénen transportats, i mantenim aquesta qüestió.

L'altra que també ens agradaria fer... ens agradaria dir, és el que fa referència al bou de Fornalutx, a la disposició addicional segona. Nosaltres ens veurem en l'obligació de votar en contra d'aquesta esmena, d'aquesta disposició, quan nosaltres som aquells que vàrem parlar els primers de tot de fer l'esmena perquè el bou de Fornalutx es pogués fer. Vostès varen tenir un bunyol, no tan gros com el de les cases de vacances, però més o menys, eh!, va en la línia, fins al punt que avui aprovarem el bou de Fornalutx, que nosaltres estam d'acord que s'aprovi, però vostès dins aquesta mateixa disposició van en el que realment va la llei que aprovarà aquest parlament, va a la soca; és a dir, a aquest parlament no li importen els toros, els toros és una història de *postureo*, jo estaria de *postureo* Simó -com diu un amic meu- de *postureo*, i al que va realment la llei és a prohibir el que ja comença aquí, que són tots aquells temes referits a la caça, a l'activitat cinegètica de la caça. I dins aquesta mateixa disposició addicional segona vostès ja carreguen contra les amollades d'anneres i ja prohibeixen el tir al colomí.

Lògicament no podem votar a favor d'aquest article, maldament siguem els propulsors del bou de Fornalutx perquè vostès aquí darrera ja van al que realment cerquen, no són els bous, no hi ha bous a Formentera, no hi ha bous a Menorca, no hi ha bous a Eivissa, a Mallorca queden cinc places, perquè en el 92 es va prohibir que hi hagués aquelles places mòbils, que eren disbarats, perquè no hi havia infraestructures necessàries per a tothom, començant pels bous i acabant per les persones que hi anaven.

Davant d'aquesta qüestió diem, estam totalment d'acord amb el bou de Fornalutx, però haurem de votar en contra de la disposició perquè vostès van en contra dels caçadors de Formentera, d'Eivissa, de Mallorca i de Menorca, van en contra dels caçadors, i, a la llarga, pot ser que vagin en contra d'altres coses, com els vaig dir, que és que pugui haver-hi matances.

La veritat és que un amic meu li vaig dir, em passes la foto del teu siurell que és un bou. Veig que hi ha siurells que són bous també a les Illes Balears. Jo no som gens taurí, no m'agraden gens els bous, però pens que hi ha una cultura per part de gent que se'n van, se'n van, mirin si se'n van que ja només queden tres espais i entenc que hi ha una cultura dels

joves que empeny, que és lògic, que quan ells siguin com aquests que ja se'n van hi haurà altres joves que vendran i qüestions que a ells no els agraden els empenyeran perquè les llevin, aquesta de les corrides de toros, per naturalesa, se'ls envà, se'ls envà. Pel que ha servit això és per al *postureo* i per poder-te lluir davant uns col·lectius que molt agrada a molta gent d'aquí, sí, em sap molt de greu.

Debatre aquesta llei de corregudes de toros de les Illes Balears és un bon exemple del que fem aquí aquest mes de juliol.

Dimarts vàrem fer el ridícul, totalment i absolutament, amb l'aprovació d'una llei sobre un tema cabdal en aquesta comunitat, que ho és, que ens ha deixat en pitjor situació que ens trobàvem abans.

Avui aprovam una llei que potser quedarà molt bé en el BOIB, de cine, les fotos que es faran després amb els antitaurins, fantàstiques, però bé, a Balears se'n fumen un *puro* de les corrides de toros, llevat que hi pugui haver, no ho sé, 10.000 persones que els agraden les corrides de toros, 15.000, 20.000? Això és la prioritat de Balears? No, això és la seva curolla per intentar justificar que pensen que tenen ideologia i que el món va per aquí. No, no, la ideologia és una altra cosa, la ideologia, quan es parla de benestar animal, és si realment tens un sentiment real que tots els animals puguin tenir un benestar millor del que tinguin abans d'aquesta aprovació de la llei.

I quants articles hi ha en aquesta llei que milloren que els moixos, els cans, els cavalls que són a les finques de les Illes Balears estaran més bé una vegada publicada en el BOIB per aquesta llei? Ningú, ningú. I aquí sí que hi ha cents de mils de persones que realment estan preocupades perquè els seus ocells, els seus cans, els seus moixos, els seus cavalls puguin tenir garanties d'estar bé; però no, aquest parlament discuteix d'una cosa que està desapareixent, que interessa a 15.000, perquè hi ha uns col·lectius que realment els interessa venir aquí a fer xou, i que em respectin que jo pensi que venen a fer xou, i no ho rectificaré!, que realment van en contra d'un col·lectiu molt més important i que fan una bona pràctica, que són els caçadors.

Dic que aprovarem això, d'una activitat que s'esvaeix. En quines qüestions estam concentrats en el Parlament? Estam centrats en els temes més importants d'aquesta comunitat?

Resulta que diu, Podemos, que hi ha una emergència d'habitatge, d'altres que hi ha una saturació turística, hi ha milers de cotxes de lloguer il·legal a les nostres carreteres, avui també surt en els mitjans, quan vàrem escriure això encara no havia sortit això en el diari, i nosaltres hem habilitat un període extraordinari en el Parlament per intentar solucionar aquests temes urgents i importants, no?, són urgents i importants. Hem habilitat per als cotxes de lloguer? Hem habilitat per a l'emergència d'habitatge? Hem habilitat per resoldre el problema dels plurifamiliars? No, estam amb aquest trull.

Els demanaria una mica més de responsabilitat. Vostès parlen de toros a la balear, la desgràcia és que aviat parlaran de lleis a la balear, lleis que mai no s'aplicaran, perquè el

Constitucional les tombarà; o lleis amb articles que es contradueixen, perquè vostès són incapaços de posar-se d'acord en les qüestions fonamentals com és el lloguer de vacances. També són a la balear aquestes lleis que protegeixen Kènia en lloc d'Es Trenc? Potser no sigui cosa que a la sabana africana es trobin restes de *myotragus balearicus* i no estiguem preparats realment per protegir-ho, Sr. Conseller? Això tenim, així ho tenim.

Això sí, tenim els funcionaris d'aquesta casa corrent, intentant transcriure lleis sense cap tipus de cap ni peus, no han après de l'anterior govern? Fa lleis per fer contents els seus col·lectius, a quatre, independentment de si tenen competències per fer-ho o si realment són les qüestions urgents i necessàries que aquesta terra requereix.

Però, parlant d'aquesta llei de toros, i acab, Sr. President, vostès realment van en contra dels caçadors i si no al temps, és més, ens posaran a cadascun al seu lloc; és a dir, quan un desconnecta, desconnecta, i això és una desconnexió social, no això dels toros, perquè ja no n'hi ha de gent que li agradi els toros, allò altre és la desconnexió social. I nosaltres els convidam que abans de fer aquest disbarat, que tanmateix els ho tomaren en terra, i haurem una despesa de llum, d'arreglar l'aire condicionat que es va rompre la setmana passada, de tot això, i ho pagaran tots, realment ens plantejem que quan haguem de fer un període parlamentari extraordinari sigui per a qüestions que puguem resoldre el sofriment de la gent.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, per defensar les esmenes RGE núm. 8125 a 8138 i les 8140, 8141 i 8142/17, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, público asistente.

“Ajeno a la actitud del público, a veces excesivamente severa y otras demasiada entusiástica, he seguido toreando por la íntima convicción que me lleva fatalmente a los ruidos a seguir cumpliendo mi deber. Terminé en este estado de ánimo en la anterior temporada y al empezar ésta un toro me cogió en Palma de Mallorca y me partió la clavícula, al día siguiente de la cogida me llamó por teléfono un amigo y me dijo: siento mucho que el toro te haya partido la partida derecha y siento también que no te haya partido igualmente la clavícula izquierda y el esternón, a ver si así dejas de torear. La misma esperanza tenían mi familia y algunos otros amigos, por lo que tuve la impresión de que, con aquél afán de seguir toreando, me estaba haciendo pesado, me obstinaba en seguir enconadamente una lucha de la que ya había que echarse fuera, pensé que había llegado al final.

Decidí acabar la temporada, cumpliendo los compromisos que tenía contraídos y meterme en mi casa. Con esta íntima

resolución salí a torear las últimas corridas, pero, como si el azar se obstinase en contrariar mis propósitos o, tal vez, porque mi última y más escondida voluntad se rebelase contra la certeza de un término definitivo a mi vida de torero, experimenté en las últimas corridas, que ya por compromiso toreaba, un renacimiento triunfal que culminó en la corrida del 22 de septiembre, en Madrid. Esta corrida y la que después toreé en Sevilla han sido para mí como un ocaso con resplandores de aurora, y me han procurado el inefable bien de acabar como empezaba y de dejarme margen para hacerme la ilusión de que empiezo ahora, porque la verdad es que yo he nacido esta mañana.”

Estas palabras que acaban de oír son las de Juan Belmonte, matador de toros, pasadas por la pluma del periodista y escritor Manuel Chaves Nogales, fueron pronunciadas y transcritas hace más ochenta años, y he querido empezar con ellas para tratar de hacerles entender, por última vez, y sin, la verdad, mucha esperanza, qué es lo que ustedes pretenden eliminar con esa ley inútil y absurda. Porque, como ya les dije en el debate de toma en consideración, esta ley que ahora debatimos es el signo de un fracaso, del fracaso de la otra, de la que van a retirar dentro de un rato.

Ustedes han echado mano de la imaginación para inventarse una corrida de toros, una corrida absolutamente imposible que roza, además, lo grotesco. Saben perfectamente que nadie les comprará esta idea, que nace muerta, pero eso a ustedes les da absolutamente igual porque lo que pretenden no es crear una nueva modalidad de corrida de toros, los llamados “toros a la balear”, sino tratar de sortear un más que previsible, pese a sus tejemanejes, recurso de inconstitucionalidad. Lo que pretenden, en suma, es eliminar de Baleares los toros, los únicos realmente tradicionales, los de Juan Belmonte y Chaves Nogales, los que se remontan a la Edad de Bronce y están hoy en día regulados como patrimonio cultural, para eso han hecho esta ley, para cargárselos, para privar a los ciudadanos de Baleares del derecho a disfrutar en su propia tierra de un patrimonio que es también el suyo. Todo lo demás es paja, una cortina de humo supuestamente animalista.

Las enmiendas de Ciudadanos son una llamada a la razón y al sentido común y constituyen a un tiempo una defensa de la libertad, proponen eliminar de esta proposición de ley todos los artículos donde los legisladores han dado rienda suelta a la imaginación y a la creatividad para saltarse la ley estatal, empezando por el propio título. Y proponen, a su vez, volver a la proposición de ley anterior, de modificación de la de 1992, de bienestar animal, empezando también por el propio título.

La disposición adicional segunda, que es donde se concentran los restos del naufragio de la proposición de ley anterior, la votaremos a favor, excepto en su punto 1.d), llegamos a una transacción en ponencia, salvo en lo referente a las competiciones de tiro a pichón que, al igual que las corridas de toro, son una actividad tradicional y perfectamente regulada que no merece ser puesta en la picota.

Y en cuanto a las enmiendas de los demás grupos, actuaremos en consonancia de forma parecida.

Ya, para terminar, me van a permitir que reproduzca aquí unas palabras que pronuncié en el debate de toma en consideración de esta ley, como verán eran premonitorias: “Tienen ustedes, señores del *pacte* una extraña virtud, ya sea desde el Gobierno, ya sea desde este parlamento, ustedes elaboran leyes inaplicables, a veces por falta de pericia, a veces por exceso de confianza en sus propias capacidades, pero el resultado es siempre el mismo, una ley inservible. Fíjense en la ley del alquiler turístico, lleva el mismo camino que esta, no se podrá aplicar, porque tanto una como otra chocan contra la realidad.” Y hasta aquí la cita de lo que les dije hace cosa de un mes.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. 8176 a la 8179 i les 8191, 8193 i 8210/17, té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, els diré que la nostra defensa de la tauromàquia no és una defensa política, com la seva, que no és ideològica, com la seva, i que no té origen en l'odi ni en el rancor cap a aquells que no accepten la festa dels bous com la coneixem, el nostre posicionament sobre la tauromàquia neix des d'una ferma convicció en defensa de la nostra cultura i en defensa de les llibertats individuals, neix d'una memòria històrica taurina de la qual no podem renegar i la defensarem en representació de tots aquells als quals avui se'ls pretén espoliar la seva manera d'interpretar l'art.

Qui vulgui renegar de la seva cultura, que ho faci, si així s'hi senten identificats, facin vostès això si volen, reneguin de la seva cultura, no és reprotxable que ho facin, afortunadament Espanya és un país de llibertats, fins i tot per negar-se vostès mateixos si algun dia tenen l'ocurrència de fer-ho; tenen tota la llibertat per fer-ho, però no tenen el dret de transformar la cultura a una part de la societat que la reconeix com a pròpia i la defensa, i molt menys poden vostès negar-los el dret a estimar-la sense tenir vostès almenys el coratge de mirar-los a la cara. Aquesta vegada, aquesta aprovació d'aquesta llei és l'aprovació d'una llei a traïció i una aprovació d'una llei per l'esquena, volen prohibir la cultura sense que es noti.

A Balears, a Espanya, en el món el respecte a les llibertats constitueix un dels principals indicadors per mesurar la qualitat democràtica, però també serveix per mirar la qualitat de comportaments autoritaris i (...) gent vostès que són més prop del segon que del primer. Aquesta vegada tornen vostès a legislar violant drets fonamentals recollits a la Constitució i és la segona vegada que ho fan i els és igual. Però és que, a més, ho fan de la pitjor manera possible, recorden vostès quan va ser la darrera vegada? La setmana passada, i superar el que varen fer la setmana passada els assegura que és complicat, que és difícil, però no, vostès s'han obsessionat en aconseguir-ho.

Senyores i senyors diputats, aquesta és una llei que no hi ha per on agafar-la, de la mateixa qualitat legislativa que sempre, fabricat amb el mateix motlle que la Llei d'estades turístiques en habitatges, que s'aprova per a ser inaplicable i que únicament admet esmenes parcials de supressió a tot l'articulat, una llei que no se la creuen ni vostès mateixos.

Avui el nostre grup parlamentari podria plantejar-se un debat en profunditat sobre els detalls d'aquesta llei, podríem contrastar distints punts de vista, si és que el debat interessàs a algú, o si almenys aquesta llei fos mínimament creïble, però hem arribat a la conclusió que no val la pena, no val la pena, i manco frivoltzar; no val la pena banalitzar sobre el contingut d'aquesta castanya legislativa que és carn de Tribunal Constitucional, seria una autèntica pèrdua de temps i el temps en aquest Parlament ja no estam per perdre-lo més.

De qualificar el seu ridícul ja s'han encarregat els diversos mitjans de comunicació i no només els de les Illes Balears, sinó molts de mitjans de comunicació d'àmbit nacional, les propostes de control antidopatge als toreros i les toreres, un màxim de tres bous per correguda i deu minuts per cada bou no tenen motivació científica o no tenen motivació cultural solvent que ho justifiqui. I tampoc no val la pena insistir a convèncer-los que vostès retirin aquest text, els ho hem dit tantes vegades que ja donam aquesta batalla per perduda.

La primera vegada que varen voler acabar amb els bous, els vàrem advertir que allò tancava en si mateixa una evident inconstitucionalitat perquè usurpava competències de l'Estat, no ens varen fer cas i així els va anar. I no només vàrem ser nosaltres que els vàrem advertir, sinó que també va ser el Govern de l'Estat qui va alertar del despropòsit i s'ha acabat demostrant que el Govern de l'Estat tenia raó i vostès no. El Govern de l'Estat ha tornat advertir-los per segona vegada, un informe concloent els han remès on es determina que nou, nou, de catorze articles de la llei són inconstitucionals, i ho fa invocant no només la Constitució Espanyola, per si els semblava poc, sinó la Llei 18/2013, per a la regulació de la tauromàquia com a patrimoni cultural, i la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

Des res no servirà el que nosaltres facem per tercera vegada, avui vostès intentaran repetir l'assalt una vegada més, amb una llei distinta, i ja els ho deia: si no és pel civil serà pel criminal, però com diu el refrany *Al terco verás perecer por no dar su brazo a torcer*. El Tribunal Constitucional els ho va deixar ben clar, va determinar que a Catalunya se li va apropiari indegudament la festa dels bous i això a vostès els fa mal. El Tribunal Constitucional va sentenciar que el poder legislatiu autonòmic no pot determinar quin ha de ser el contingut artístic d'un espectacle, i això encara els fa més mal. I els ho va dir sobre els bous, però igualment els ho hagués pogut dir sobre el flamenc, sobre l'òpera, sobre les sardanes, sobre les festes amb animals...

(Remor de veus)

... que se celebren a Ciutadella per Sant Joan o sobre qualsevol altra disciplina cultural que hagués estat igualment agredida com ho està essent avui la festa dels bous a les Illes Balears.

Entenem que la tauromàquia, com a concepció cultural, pot resultar un fet clarament controvertit, i ho acceptam i ho reconeixem, però la sentència que els acab d'esmentar argumenta que el fet de l'acceptació del caràcter cultural de la tauromàquia, no específica, però no priva les corregudes de bous d'aquest caràcter cultural que tenen, és a dir, la tauromàquia és cultura sempre encara que generi polèmica i la cultura no es pot prohibir i la cultura no es pot canviar.

(Remor de veus)

I això és precisament el que volen fer vostès amb la regulació que avui ens porten aquí, canviar les regles d'un espectacle artístic per acabar amb ell, per destruir-lo, per prohibir-lo d'una altra manera, pretenen deformar els seus elements essencials fins a fer l'espectacle una cosa que no és reconeix, mutilar el seu sentit i fer-lo inviable, fer-lo inútil, fer-lo inservible i buidar-lo que qualsevol ritual i contingut litúrgic.

Però no només això, sinó que l'ofensiva contra la cultura taurina la pretenen vostès dissimular sota la creença que hi ha un maltractament animal, com si prohibint els bous ja no hi hagués maltractament animal possible. Doncs, bé, la seva proposta no resol la problemàtica del maltractament animal, ho saben vostès i, a més, no els creu ningú, pretenen un debat exclusiu sobre el maltractament animal que puguin patir els bous sense abordar, i els ho han dit aquí per dues vegades abans que jo, sense abordar el problema en tota la seva dimensió. Per tant, això és una falsedat, una mentida i, a més, és un comportament absolutament hipòcrita.

Han passat més de 25 anys des que es va aprovar la Llei de benestar animal de l'any 92, des de llavors les nostres relacions i sentiments cap els animals, han canviat cap a tendències molt més proteccionistes i res d'això no s'han plantejat vostès, res d'això no ens porten avui aquí. El patiment animal existeix en molts d'àmbits, pot existir a les granges, també als escorxadors, també als laboratoris científics, a les finques particulars, a la matança del porc i fins i tot a la festa de sacrifici musulmana que se celebra també a Espanya, que vostès ni molt manco s'atreveixen a mencionar-la, acceptant així abans una cultura diferent de la seva pròpia. Decebedor!

Els propòs que obrim un debat sobre la protecció dels animals, estam preparats, un debat sensat, coherent, sincer, allunyat de confrontacions polítiques i no ho facem únicament negant llibertats a aquells que no pensen com vostès, perquè, senyors diputats, ni el benestar animal ni la tauromàquia no entenen de política, no entenen ni d'esquerres, ni entenen de dretes per molt que insisteixin vostès en el contrari. La tauromàquia, encara que els pesi, està inevitablement unida i vinculada al món de l'art, al món de la cultura. Deia Ortega y Gasset: *"La historia del toreo está ligada a la de España, tanto que, sin conocer la primera, resultará imposible comprender la segunda"*. I deia Federico García Lorca: *"Los toros son la fiesta más culta que hay en el mundo"*. I no només vostès volen precisament atemptar contra la cultura, contra la tauromàquia, contra els bous, en definitiva, sinó que s'han proposat encara anar més enllà.

Vostès avui s'han proposat amenaçar un sector i un col·lectiu important a les nostres illes. Avui vostès s'han

proposat començar a perseguir el col·lectiu dels caçadors, vostès també pretenen precisament anar darrera ells i atempten directament contra una pràctica, una modalitat esportiva com és *el tiro al pichón*, o al colomí, prohibint aquesta modalitat tan arrelada entre els caçadors de les nostres illes. I avui és *el tiro al pichón*, però més endavant serà la caça en si mateixa, sense aturar-se almanco a pensar en la funció mediambiental i de conservació del medi que desenvolupa el sector de la caça, a qui vostès, com dic, han decidit perseguir.

Capítol a part, i acab amb això, mereix el bou de Fornalutx. No estaven convençuts fa temps de què era una tradició, que era cultura, que era costum que s'havia de conservar. Avui pensen vostès absolutament distint, cosa que nosaltres celebrem aquest canvi de criteri i aquest canvi d'opinió. A Fornalutx no s'acabarà el bou, vostès deien que s'acabaria el bou fa mesos. Avui podem celebrar que el bou de Fornalutx es consolida com a una tradició, un costum arrelat al poble de Fornalutx.

Avui, Sr. President del Parlament, se li ha acabat a vostè rodar per enterra a Fornalutx com una croqueta, a vostè Sr. President del Parlament, se li ha acabat a vostè fer-se veure per Fornalutx, o fer-se detenir per les forces i cossos de seguretat de l'Estat, fent-se el valent...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., avui a vostè se li ha acabat el *chollo*, avui a vostè se li ha acabat la gràcia. La vida està plena de contradiccions...

(Continua la remor de veus)

... avui s'aprovarà mantenir el bou de Fornalutx presidint...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Passam al torn en contra de les esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra, públic avui assistent, entitats, associacions, moltes gràcies per ser aquí.

La veritat és que tenia un discurs escrit que volia dir, però la quantitat d'infàmies que s'han pronunciat per part del portaveu del Partit Popular han estat tantes que em veig obligat a contestar-ne algunes. I és que de vegades es deixa aflorar el que vertaderament pensen rera aquesta disfressa que moltes vegades utilitzen, amagant-se darrera d'Ortega y Gasset, o de Lorca. "La cultura no es pot canviar". Si haguéssim de seguir aquesta frase fins a les darreres conseqüències, un crim passional seguiria sent un crim passional i no violència masclista, si haguéssim aquesta frase fins les darreres

conseqüències, segurament l'esclavitud no s'hauria abolit als Estats Units.

Miri Sr. Jerez, el que no es pot agafar per cap lloc, és la vis d'inconstitucionalitat, perquè com que no hi ha un article a la Constitució que parli de tauromàquia, han de fer menció de l'article 149.1, que diu que l'Estat ha de vetllar per protegir la cultura de l'Estat i fa menció a l'espòli i a l'expropiació en el cas de museus, biblioteques i llocs arqueològics. Però no fa menció a cap pràctica com la tauromàquia.

Però com que no tenen arguments, han hagut de recórrer a aquest article, a aquesta vis d'inconstitucionalitat, que està feta per vostè, perquè vostè ho demana i ho fan, i és així com concep vostè i el seu partit les institucions, que estan al seu servei. I és una manera de dir que els que volem canviar les coses no podem i crec que és normal que després hi hagi tanta gent al nostre Estat que se senti molt descontenta amb el Govern de l'Estat i vulgui, per exemple Catalunya, poder votar la relació que s'ha de tenir amb l'Estat espanyol. Perquè la seva concepció de l'estat és aquesta, centralista, que no deixa a les comunitats autònomes decidir el que volen per als seus pobles i es troben amb una resposta social important. I amb aquesta vis d'inconstitucionalitat, i si el Tribunal Constitucional intenta qualque cosa, intenta que en aquesta comunitat autònoma hi segueixi havent bous amb sang, amb tortura i amb mort, segurament es guanyaran molts d'enemics.

I jo li recoman que facin una altra cosa, que facin cas a les moltíssimes associacions que donen suport a aquesta llei, que facin cas a Amnistia Animal, a Anima Naturalis, a Avatma, a Baldea, a Colectivo Antitaurino y Animalista de Vizcaya, a Center for Animal Ethics, a (...) International, a Capital Animal, a Copa, a Caballo de Nietzsche, a Fada, a Federación (...), a Fundació Franz Weber, a Gladiadores por la Paz, Humane Society International, a Libera Illes Balears, a Mercy for Animals, a Mirada Animal, a No Corrida, a Observatorio de violencia hacia los Animales, a Pet A, a (...) Comparsa Animalista, a Plataforma Alto, a la Plataforma de Defensa Animal Extremeña, a Santuario Gaia i National Link Coalition. Li faig aquesta recomanació...

(Alguns aplaudiments)

I deia això del Tribunal Constitucional, perquè vostè mateixa ho ha dit, aquesta llei és carn de Tribunal Constitucional. Vostè demana la vis i li donen. Mirin, nosaltres estam en contra de l'infame llei del Sr. Wert i, per tant, el que fem és regular dins de les nostres competències, en una qüestió que deixava molt clara la competència del Constitucional respecte la llei catalana i deia que podíem regular en el desenvolupament de les corregudes de toros i que també podíem vetllar per al benestar del toro brau. I quina manera millor de vetllar per al benestar del toro brau que evitar la seva tortura i la seva mort, jo no veig millor manera.

Quant al Sr. Font, no es preocupi, Sr. Font, perquè farem una llei més àmplia de benestar animal. Crec que el que ha estat un xou deplorable és el que ha fet vostè aquí dient que les associacions que donen suport a aquesta llei, els grups parlamentaris que donam suport a aquesta llei fem xou, crec que és una vergonya el que ha dit vostè aquí.

Sr. Xavier Pericay, vostès parlen molt de realitat i de sentit comú, crec que amb aquesta forma de pensar el progrés de la societat mai no hagués estat possible, perquè si cada vegada que intentam canviar la realitat ens pegam un cop amb aquesta i no podem canviar res, idò res no hauria canviat mai.

En tot cas crec que avui és un dia molt feliç i que crec que no és el normal parlar de com es troba un pujant aquesta tribuna, però crec que és important que ho digui, jo estic contentíssim, molt content i orgullós d'una majoria social que no vol més patiment a les nostres illes, orgullós d'una majoria d'aquest parlament que avui votarà per un nou horitzó d'esperança perquè hi ha una majoria social que avança i que pensa que la tortura no és cultura, que cap tradició justifica el patiment i que aspira a ser una societat més justa i més considerada cap als animals no humans.

Per això, vull agrair a tota la gent que s'ha mobilitzat pels drets dels animals a les nostres illes perquè sense la seva lluita no existiria aquesta llei, perquè sense la voluntat ferma de tanta i tanta de gent no hagués estat possible ser pioners a nivell estatal amb una llei com aquesta, perquè la gent que es mobilitza i que lluita cada dia pel benestar animal a les nostres illes és un dels nostres més preuats tresors. Per això, moltes gràcies.

Crec que hem de fer una diagnosi del que passa avui i és que quan hi ha canvis històrics, canvis d'especial rellevància, sempre hi ha un sector que s'oposa i que actua o vol actuar com a tap, però d'altra banda també hi ha un flux que es correspon amb un sentiment majoritari que avança i vol servir per canviar les coses, coses que els que actuen com a tap es neguen a acceptar i que combaten avui amb extrema bel·ligerància, però que dins deu anys, vint anys, no hauran tengut més remei que acceptar i veuran els discursos del Sr. Jerez, del Sr. Font i del Sr. Pericay i diran: què ha passat, per què defensaven allò en aquell moment? Crec que serà el que... i potser sigui vostè, Sr. Font, o els seus successors, però crec que això passarà.

I crec que és normal que una gent estigui nerviosa, perquè fem les coses bé, seguim la sentència del Tribunal Constitucional, perquè el que és un desgavell és aquesta vis d'inconstitucionalitat i utilitzar...

(Remor de veus)

... el Tribunal Constitucional contínuament com a un ministeri més del Govern del Sr. Rajoy...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

... això és una vergonya.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Quin nivell, senyors i senyores diputats! I és clar, és el que he dit abans, és que són molt *cutres* i han de fer menció d'un article, com el 149.1, de la Constitució que no parla precisament de taumàquia i és això...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -em pot deixar parlar, Sra. Margalida Prohens? Gràcies.

I és que és això, Sr. Pericay, donar *rienda suelta a la creatividad*, fer ús d'un article d'aquesta manera. Jo em deman si no hagués estat més fàcil canviar la Constitució, com vàrem fer amb l'article 135 en una nit d'estiu i incloure la taumàquia a la pròpia Constitució.

I és que aquí, els grups parlamentaris que donem suport a aquesta llei, no estam espoliant una obra artística, com volen fer entendre vostès, el que espoliam aquí és el sofriment del bou, és el seu patiment, és la seva mort i no les corregudes. El que expropiam és la barbàrie de les nostres illes, no les corregudes. El que fem és requisar el patiment d'éssers que senten i que no tenen culpa de res, tampoc que alguna gent gaudeixi amb el patiment.

Estam, com va dir la companya Margalida Capellà, a qui agraeixo tot el treball que ha fet en aquesta llei, indultam tots els bous perquè s'ho mereixen i perquè tenim competència, i si no digui'm per què el Tribunal Constitucional no va admetre a tràmit un recurs de l'Ajuntament de Tordesillas on deia que el Toro de la Vega era una competència municipal. El Tribunal Constitucional va deixar molt clar que era una competència autonòmica. Per què a Castella i Lleó voten que no es pugui matar públicament un bou, com el Toro de la Vega, i aquí no volen estar amb la majoria social que considera que la taumàquia no és cultura? Això poden explicar-m'ho si volen.

Bé, poc més a afegir. Crec que queda molt clar qui està amb aquesta majoria social, qui està pel progrés d'aquesta societat, una societat més justa i més considerada cap als animals. Nosaltres seguirem en aquesta línia, volíem acabar amb la taumàquia, però sabem que no podem fer-ho i el que volem són corregudes sense sang, sense tortura i sense mort de l'animal perquè els animals s'ho mereixen i nosaltres continuarem per aquesta via.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bon dia a tothom. En primer lloc, voldria agrair la presència d'entitats que fa molts d'anys que fan feina pel dret dels animals, i en concret a la Fundació Franz Weber i AVATMA, que són rere aquesta llei que presentam avui i que ens acompanyen avui per donar-nos suport, i també a AnimaNaturalis i a Mallorca sense Sang, que aquí també han treballat perquè aquesta llei sigui possible, i per descomptat a totes les entitats que han donat suport a aquesta proposició de llei.

Trob que no cal repetir tots els arguments que hem donat, hem donat arguments de tipus cultural, social, jurídic, fins i tot econòmic, però sembla que no és suficient perquè aquí els partits taurins, com es defineixen alguns ells mateixos, només ens diuen: per què no, és a dir, perquè no podem regular aquí les corregudes de toros. La majoria dels arguments ja els sabem, per què no regular les corregudes de toros? Perquè és cultura, perquè és inconstitucional, perquè no tenim competències, perquè és esperpèntic, pintoresc, ridícul. Tot això han dit no només de la llei sinó de nosaltres.

Però el que ens va sorprendre de la visió d'inconstitucionalitat, que va enviar el Ministeri de Cultura perquè aquest tema està en el Ministeri de Cultura, és que ens diguessin que no es podien regular unes corregudes de toros per tal que no es maltractàs ni es matàs l'animal perquè la lídia inclou la mort de l'animal. I per què? Quina llei ho deia? Quin reglament? Ho deia, ho diu, el diccionari. El diccionari, el *Diccionario de la Real Academia de la Lengua Española*, no una llei, no, el diccionari, que no l'ha aprovat ningú a cap parlament. Segons el diccionari de la RAE "*corrida de toros se define como fiesta que consiste en lidiar cierto número de toros en un plaza cerrada y lidiar -significa també- burlar al toro esquivando sus acometidas según las reglas de la tauromaquia hasta darle muerte*".

Puc imaginar-me totes les pressions del sector taurí per aconseguir que s'incloués aquesta última part de la definició. Però, senyores i senyors, Espanya no és una i Espanya no es viu només en espanyol; si vostès cerquen en els diccionaris normatius d'altres llengües que no siguin l'espanyola veuran que no s'indica a cap de les definicions ni de torejar, ni de lidiar, ni lídia que la festa tengui com a objectiu o per finalitat matar el bou. Portuguès: "*Tourada: espectáculo em terreno cerrado, no qual se enfrenta e procura dominar um touro bravo*". Galleg: "*Tourear: burlar, o touro, axudándose do capote, da muleta ou doutros instrumentos segundo as regras da tauromaquia*". Eusquera: "*Toreatu: eta hiztegiak es du ezer esaten hiltzeari buruz*". Català: algú, especialment un torero que lluita amb un toro segons unes regles i convencions establertes.

Senyores i senyors, Ministeri de Cultura, no només es parla espanyol, eh, ni en català, ni en eusquera, ni en portuguès, ni en galleg, que també hi ha corregudes de toros, no s'inclou la mort del toro en la definició ni de la lídia, ni de lidiar, ni de torejar, i, de fet, lídia no existeix en català, ni en portuguès, ni en castellà, ni en eusquera.

Vostès podrien plantejar-se, per primera vegada, no només per què no?, sinó per què sí?, per què aquesta llei és necessària? Per què, com a mínim, com a mínim, eh, hem de regular aquestes festes -que vostès en diuen festes, per a nosaltres no ho són- de manera que no es maltracti ni es mati un animal, senzillament perquè passin gusts una espècie d'humans? Jo els diré per què sí, seguint el seu raonament: primer, perquè no és cultura, és tortura.

Segon, perquè no és inconstitucional, és tan constitucional que no es maltractin ni es matin cans o galls en públic com que no es maltractin bous. Encara ningú no m'ha explicat, encara ningú no ens ha explicat quina diferència hi ha ni per què els toros són una excepció a la previsió general de maltractar animals ni en públic ni en privat; si vostès, senyors del PP, senyores, s'animen a presentar un recurs d'inconstitucionalitat, encara tendrem el Tribunal Constitucional que ens expliqui aquesta diferència, perquè ningú no ho ha sabut explicar. Aquesta justificació de la cultura no explica aquesta diferència, ni per què amb altres animals s'ha prohibit, però, en canvi amb els toros no.

Tercer motiu, perquè hi tenim competència.

Quart motiu, perquè el que és esperpèntic, pintoresc, ridícul i, amb tots els meus respectes, cosa que no és té amb nosaltres, és mantenir i defensar les corregudes de toros avui, a l'any 2017, com fan vostès, perquè el món, la cultura, la societat avança, malgrat vostès. Perquè el Partit Popular ara està en contra de la protecció dels animals, quan, precisament, a l'any 1992 varen ser vostès pioners amb una llei molt avançada en el seu moment, però no ens estranya perquè és que vostès han estat en contra de tots els avanços socials, en contra del divorci, en contra del matrimoni homosexual, en contra de la condemna del franquisme, ara en contra de la prohibició de les prospeccions, és que estan vostès fins i tot en contra del carril bicicleta i de la zona de vianants dels carrers...

(*Alguns aplaudiments*)

..., i al final, al final ens donen la raó; és a dir que cap problema, votin vostès en contra d'aquesta llei, com han votat en contra de molts altres avanços socials. Si vostès són uns immobilistes no és en aquests moments el nostre problema; és que vostès, fins i tot, no han plantejat cap alternativa, ni una, des del començament a aquesta llei, ni una; sí, perquè altres comunitats autònomes es plantegen avanços, es plantegen millores, i vostès ni una, senzillament; és a dir, no hi ha hagut manera que vostès presentin una opció a aquesta que se celebra d'aquesta manera, quan en altres països es planteja d'una altra. Per tant, immobilistes i maldestres també, perquè no són capaços de donar una alternativa i per això, senzillament, s'oposen en bloc a tota la llei.

Es que vostès l'únic que fan és amagar-se darrera el Tribunal Constitucional, és l'únic que saben fer, el Tribunal Constitucional ja ens ho arreglarà. I vostès saben, vostès saben que la sentència del Tribunal Constitucional sobre la llei catalana no va arreglar el problema que tenen les festes de toros a Espanya, sinó que encara n'hi va afegir un altre.

Aleshores, aquesta llei esper que s'aprovi, esper que s'apliqui i si arriba al Tribunal Constitucional com hi arriben moltes lleis autonòmiques, també les balears, d'això no ens n'hem d'estranyar, és el que hi ha, qualque dia tinguem un marc més clar sobre què és cultura i què és tortura.

En qualsevol cas, des del principi nosaltres diem que les festes s'han d'adaptar, sinó, senzillament, no són festes, la gent no gaudeix al màxim si es qüestiona que en aquesta festa es maltracten els animals. Així ho han entès a Fornalutx, a Fornalutx ho han entès i faran canvis, i des d'aquí voldria agrair a l'Ajuntament de Fornalutx i al seu batle que ho hagin entès i que haguem estat capaços de parlar sobre aquesta festa i que ells mateixos hagin proposat canvis. Aquesta llei per a mi és molt important no només perquè prohibim els toros morts i maltractats a les places, sinó també el circs amb animals i també que es creïn més festes noves amb animals, amb els animals no s'han de fer festes, qui es vulgui divertir amb un animal que agafi un peluix i faci el que vulgui, però deixem els animals en pau.

Ni tampoc, Sr. Font, s'han de fer més pràctiques de tir, especialment bèsties, com és el tir al colomí, tothom s'ha d'adaptar. Es tracta d'una pràctica minoritària, encara que diguin que hi ha milers de caçadors que estan preocupats per aquest tema, és minoritària, és especialment cruel; es tracta d'una pràctica que està prohibida a tota la Unió Europea, només es manté a Espanya i a Portugal, vostès es plantegin per què; que fins i tot les revistes de caça diuen clarament que es pot substituir el colomí per un plat i el plat té un gir d'un elit que imita perfectament el vol d'un colomí, per tant si qualcú vol pegar tirs que els pegui a un plat i que no els pegui a un colomí. Tothom s'ha d'adaptar i si no s'adapta es prohibeix per llei.

Jo em neg, Sr. Jerez, i amb això ja acab, que vostè reivindicui García Lorca, senzillament, no invoqui el nom de García Lorca per parlar en aquest cas de toros. En qualsevol cas, la poesia mallorquina, si vostès no ho saben, és antitaurina, Pons i Gallarza, Miquel Costa i Llobera, Miquel Dolç, poetes mallorquins antitaurins.

Pons i Gallarza, 1892:

Escolteu quin brogit! L'udol salvatge
festeja la victòria.
Respira lo ferum d'aquell carnatge;
que caiga el lluitador o que el brau mòria,
per veure morts veniu.”

Costa i Llobera, *Els poemes dobles*, any 1906:

“Enfora, oh joves, d'aqueix centre exòtic
a on la lluita bàrbara,
jugant la vida i mort d'homes i bèsties,
se'n fa festa sacrílega.”

Tot això són els nostres poetes, poetes mallorquins.

I, Sr. Jerez, per a vostè prohibir toros és impossible, regular toros és impossible, canviar la cultura és impossible, recordi

Marià Villangómez, poeta eivissenc: “Voler l'impossible ens cal i que no mori el desig”.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el diputat Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. És quasi inevitable començar la intervenció fent referència a les intervencions del Sr. Jerez i del Sr. Pericay, perquè la veritat és que quan un els escolta s'adona que, efectivament, ells i jo o nosaltres no som del mateix món o venim de móns polítics, però també sensibilitats diferents.

El Sr. Jerez deia que no es pot renegar de la seva cultura, jo diria que les corregudes de toros no són de la meva cultura, però no de la meva cultura tradicional sinó de la meva cultura democràtica, perquè una cultura democràtica no es pot fonamentar en el maltractament. I és evident, no fa falta amagar-ho, els grups que impulsam aquesta modificació no volem corregudes de toros a les Illes Balears perquè creiem que és una festa basada en el maltractament, però encara més en l'apologia del maltractament.

I, efectivament, Sr. Jerez, l'Estat guanya, l'Estat, però, no té la raó, el que sí té són les armes per fer callar les nostres raons i per açò fem normes, si es vol, tan estranyes, però qui ens obliga a fer aquests camins i aquestes adaptacions és l'Estat que ens posa totes les traves possibles per aconseguir allò que volem. Per en aquest objectiu ens trobam.

El procés de debat, de tramitació i d'aprovació d'aquesta proposició de llei per regular les corregudes de toros ha estat, sense cap dubte, llarg, possiblement massa llarg i complex, i jo diria que fins i tot també té una part d'humiliant; perquè és humiliant veure com l'Estat utilitza la seva maquinària per limitar l'autogovern de les Illes en regular una qüestió tan sensible com és el benestar animal, i tot per defensar una excepció, la Sra. Capellà ja ho explicava, un esdeveniment cultural, diuen alguns, que és utilitzat com a símbol, a més a més com a símbol per a alguns del seu espanyolisme i en aquesta guerra ens trobam.

I tot açò perquè es parteix d'un supòsit: per una banda, el Partit Popular i Ciutadans parteixen del supòsit que les corregudes de toros són açò, un esdeveniment, una festa cultural i tradicional per la qual cosa les seves esmenes han anat en aquesta direcció, d'eliminar la totalitat d'aquesta llei. S'emparen, ara sí, tenen una bona arma, en la sentència del Tribunal Constitucional, sense tenir present, primer, que aquesta no es va aprovar per unanimitat, hi va haver vots discordants, hi ha, per tant, altres raons i altres arguments possibles, i sense cap dubte, la sentència, que, curiosament, s'aplica amb caràcter retroactiu, el que pretén és anul·lar, qüestionar una llei anterior que anul·lava el caràcter cultural

d'aquesta anomenada festa. Una sentència que arribava amb anys de retard, perquè prèviament el Gobierno de España havia d'elaborar una llei *ad hoc* per protegir un esdeveniment que resulta extemporani per a la nostra societat, per a la societat actual.

En aquest sentit, crec que el posicionament del nostre grup respecte de les esmenes vives és clar, per una banda El Pi ha estat l'únic grup que ha presentat esmenes amb la intenció de fer modificacions a la llei, però sense eliminar-la, i açò ha fet que en el conjunt, a les propostes, les esmenes de Ciutadans i del PP i aquestes d'El Pi, ha fet que el conjunt d'esmenes que s'hagin pogut incorporar via transacció hagin estat poques. Els grups proposants enfocàvem aquesta llei des del vessant del benestar animal, des de la seva protecció, amb la voluntat d'actualitzar, restringir, resituar un esdeveniment que consideram es troba fora de temps.

Tenint en compte aquestes premisses s'ha fet molt difícil, com deia, arribar a qualque tipus de consens, que és l'objectiu de qualsevol grup que inicia una tramitació parlamentària, és per açò que no hem pogut acceptar cap de les esmenes que pretenen eliminar aquesta llei, com és lògic, i només els ha quedat espai per debatre i incorporar algunes transaccions amb El Pi i alguna molt puntual del Partit Popular.

Ja ho vam dir també clarament a l'inici d'aquesta tramitació, tant el Partit Popular com Ciutadans consideren que aquesta llei és una barbaritat, és una errada, tots els adjectius que vostès vulguin, i evidentment no podem compartir aquesta opinió i aquesta premissa, ja que els nostres fonaments a l'hora de redactar la llei s'han basat en criteris de benestar animal, a la vegada que hem transposat directives europees per tal d'actualitzar la normativa, com és el cas, al qual ja s'han referit alguns dels portaveus, del transport d'animals, en el qual hem agafat les indicacions del Reglament de la Unió Europea 1/2005, sobre transport d'animals, el qual especifica, i llegesc textualment, per algunes coses que he sentit que es deien aquí, llegesc textualment: "Per raons vinculades al benestar dels animals, convé limitar, en la mesura possible, els viatges llargs, inclosos el transport d'animals per sacrificar".

S'ha de dir que hem acceptat també un parell d'esmenes que sens dubte han millorat el text, que és el cas de les esmenes que feien referència a les festes tradicionals amb bous fora de les places i festes populars amb animals, les quals han passat a afegir dos punts a l'article 4, el 5 i el 6, de la Llei de protecció d'animals de l'any 1992. D'aquesta manera aquestes quedaran regulades a través d'una disposició addicional en lloc de fer-ho a través dels articles de la llei. Sí és cert també, i crec que és important dir-ho, d'aquest article 4 es modifiquen els punts 1 i 2, que, com ja hem dit, s'han afegit dos punts més, en el primer punt de prohibició, amb la lletra a), s'ha afegit els circs amb animals, i com a lletra d) s'ha afegit el tir al colomí, que a la Llei del 1992 es considerava encara una excepció, i amb aquesta nova llei passen a estar prohibits. Al segon punt, excepcions, han afegit les festes amb animals domats.

Si bé vam arribar inicialment a un acord, també ja s'ha explicat per part dels grups, la nova redacció del punt 1.d) no ha estat finalment acceptada.

Per retornar un poc a l'inici de la intervenció i a l'argument, crec que, com deia, no ha estat possible arribar a un consens perquè partiem de principis i de supòsits ben diferents, hem intentat respondre i, conscients que no del tot satisfactòriament, crec que també açò s'ha de dir, no satisfactòriament per l'externalitat que ja he dit, l'obsessió de l'Estat en protegir per llei els símbols, encara que siguin violents i encara que contemplin maltractament de la cultura, d'una determinada cultura, i, en canvi, aquests mateixos s'escandalitzen, s'alarmen quan el nostre país intenta protegir per llei la nostra llengua, però, açò sí, hi ha unes grans diferències. Com deia, no hem pogut tal vegada respondre satisfactòriament, per mor d'externalitats i segurament també per mor d'internalitats aquesta llei hauria d'haver estat aprovada ja fa molt de temps, a les demandes d'una societat que sense cap dubte ha avançat, i molt, en la sensibilitat respecte del maltractament animal.

Ho vam dir en el debat de presa en consideració de la llei i val la pena avui tornar-ho dir, per acabar i per tancar aquest procés, aquest cicle, aquesta llei: existeixen 17 sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans i del Tribunal de Justícia de la Comissió Europea que diuen que protegir el benestar animal, si hi ha una base científica, és un interès general i estatal que preval sobre el mercat i sobre tot. I açò és el que hem intentat fer amb aquesta tramitació, assumir la nostra responsabilitat i intentar protegir el benestar animal dins el poc espai, el lamentable poc espai que ens ha deixat i ens deixa l'Estat, ni més ni menys.

Consideram que les controvèrsies que alguns han volgut alimentar i generar amb aquesta llei, no deixen de ser una mostra doncs del context en el qual vivim, de la societat també en la qual ens movem, i que demostra també que aquest país, Estat, que es diu Espanya, qualque dia hauria de fer un pensament, un debat rigorós, seriós, entorn de la cultura i del maltractament animal i veure què posa per sobre de què.

Nosaltres continuarem apostant pels toros, no a la balears, nosaltres pels toros a la menorquina, que és com dir Menorca sense corregudes de toros. I açò desitjam també que ho sigui per al conjunt de les Illes Balears, toros a les balears siguin unes Illes Balears sense corregudes de toros ni cultura basa en el maltractament animal, esperem que així sigui i desitjaríem que hi hagués més unanimitat, perquè també, com a lleis anteriors, sortíssim amb la força amb la qual hauríem de sortir, per les posicions que no coneixem creiem que no serà, per tant vol dir que hi ha molta feina a fer encara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, bon dia. Abans de res saludar les entitats que ens acompanyen que lluiten per al benestar i per la salut dels animals.

Últim episodi avui, amb permís del PP i del Tribunal Constitucional, del procés de regulació de les corrides, ha estat un procés llarg i complex emmarcat per la sentència del Tribunal Constitucional sobre la llei pionera del Parlament de Catalunya. Ara, tot i ser contrària a la prohibició, la sentència confirma la capacitat de les comunitats autònomes per regular les corrides, el debat està fet. Les posicions d'uns i altres van quedar clares a la presa en consideració d'aquesta llei i queda només l'estocada final, que en diria un "tauròfog", l'aprovació definitiva de la norma. Regular les corrides dins el marge estret, però suficient, que el Constitucional ens ha deixat.

La sentència estableix que no podem prohibir les corrides, però també afirma que "*Ello no significa que la comunidad autónoma no pueda, en ejercicio de sus competencias sobre ordenación de espectáculos públicos, regular el desarrollo de las representaciones taurinas.*" I diu a continuació, que tampoc impedeix que "*en ejercicio de su competencia en materia de protección de animales pueda establecer requisitos para el especial cuidado y atención del toro bravo*", *especial cuidado y atención*. Hi pot haver més especial *cuidado y atención* que impedir que maltractin i matin el toro? Què hem d'entendre per "*especial cuidado y atención*"? Haver de deixar les coses tal com estan, divisa, banderilles, piques, toc i *puntilla*? O podem considerar de manera legítima i d'acord amb les consideracions explícites de la sentència, que en defensa del "*especial cuidado y atención del toro bravo*", podem establir per llei que no el piquin, que no el befin, que no el maltractin i que no el matin? En aquestes estam, en aquesta "*suerte*" que se'n diu a l'argot taurí. El món del toro, de la tauromàquia és tan subtil que del fet de matar un toro se'n diu "*la suerte de matar*".

Però si després d'haver superat totes *las suertes* anteriors, el torero arriba fins al final és gràcies a una fortuna trucada. Les normes del suposat combat entre l'home i l'animal no regulen un combat a cos descobert entre força i destresa, sinó desigual lluita de poder, on el torero té a la seva disposició tots els arguments necessaris, banderilles, picadors, la quadrilla, per baldar el toro abans d'arribar a la "*suerte suprema*", suprema crueltat a la consumació d'un acte d'enorme prepotència contra un ésser indefens, cansat, gairebé estabornit i d'açò en diuen tauromàquia, és a dir, lluita, combat del toro. L'animal, si pogués, seria el primer desertor d'una guerra que no és la seva, que no ha volgut, ni ha provocat. La suposada valentia del torero, és la valentia del PP, que sempre es manifesta amb supèrbia davant els dèbils, dels indefensos. És el coratge vil contra els castigats per la injustícia, l'ús de la força contra qui ja no té força. És l'abús del jugador d'avantatge contra el perdedor predeterminat per les regles del joc, d'un joc que un no ha pogut escollir.

Potser és per açò que el PP vol mantenir fort i no et moguis les corregudes tal com han estat fins ara. Per cert, identificació conscient o inconscient amb el rol del torero qui braveja davant del toro. Qui sap si no hi ha un reconeixement de la pròpia identitat, amb la manera de plantar-se amb menyspreu i supèrbia davant l'animal, prèviament castigat per totes les forces coercitives que el torero i la seva quadrilla tenen al seu abast. Fins on jo sé, no hi ha clavegueres a les places de toros, ni ministeris d'interior, però en tot cas en tenen la protecció.

Estam ara a la fi, en la "*suerte*" de regular, com diu el Tribunal Constitucional, *el desarrollo de las representaciones taurinas*. Aprofitam les nostres competències, que segons la sentència, fan que puguem "*establecer requisitos para el especial cuidado y atención del toro bravo*". En canvi el PP ja està en la "*suerte*" d'impugnar. La Sra. Maria Salom ja ha esmolat els arguments del recurs, no deixa res per verd a l'hora d'anar contra el Govern, tan callada com era de diputada i tan loquaç com és ara! A les ordres sempre del Govern Rajoy, contra qualsevol iniciativa dels poders legítims de les Illes Balears. El Govern Rajoy vol tenir més presència a les illes, diu, ho fa a cop de recursos i d'impugnacions, d'emprar totes las "*suertes*" legítimes o no que té a l'abast. I ho fa com fa el torero a la plaça, amb l'ajut de la quadrilla, és a dir, dels diputats del PP ben armats amb banderilles. I per a la Sra. Prohens, és clar, en el paper de sol·licit mossò d'espases i amb el Sr. Company exercint de picador. (...), ben recordar, més cornades ens dóna el sistema de finançament. Quin mal hem fet per haver de patir les envestides cornudes de Montoro?

Regulam en el marge que ens deixa el tribunal, exercim el dret que la sentència ens reconeix. El Constitucional diu de manera explícita que tenim les competències, si hem fet llarg, que entenem que no, ja ens ho dirà. La qüestió és si decidim o no condicionar les corregudes que a partir d'ara es celebren a les Illes Balears. I hem presentat algunes esmenes per afinar la proposició de llei, ja s'han explicat abastament i per preservar les competències municipals, que en el redactat original es podien veure conculcades a favor dels consells insulars.

I votarem en contra de les esmenes que queden vives dels grups de l'oposició, PP, Ciutadans i PROPOSTA PER LES ILLES, ja que cap de les seves iniciatives cerquen de millorar el redactat de la llei, o de modificar per bé la regulació de les corregudes. Només volen deixar les coses tal com estan.

No repetiré els arguments sobre la distinció entre la tradició importada de les corrides i la pròpia del Correbou de Fornalutx, que amb la llei recupera bona part del seu sentit primigeni, original. Són, tot i algunes consciències, dues realitats ben diferents que mereixen un tracte diferenciat, sobretot a partir de l'acord amb l'Ajuntament de Fornalutx i el consens aconseguit aquí en el Parlament. La regulació del correbou de Fornalutx, una molt important majoria esperem, que esperem també que faciliti la perdurabilitat de la norma i també del Correbou. Açò sí, tal com haurà de ser a partir d'ara, sense maltractaments. La tradició recupera el sentit en tornar en bona part als seus orígens i en deixar de fer patir l'animal, perquè res no és ètic pel sol fet de ser una tradició, ni moral. Esperem que el Correbou aconsegueixi arrelar en la seva nova i a la vegada antiga formulació entre la gent de Fornalutx, sinó morirà, de què sigui de finor, com diem a Menorca. És a dir, per consumició, a poc a poc. Com fins i tot sense la llei, moririen de finor les corregudes a les Illes Balears, per més que algun diputat del PP, hagi estrenat aquests dies una sobrevinguda vocació taurina. Estaria bé que aquesta fe tan pròpia d'un convers, la fessin extensiva a tradicions i manifestacions pròpies de la nostra cultura, definidores de la nostra identitat col·lectiva amb risc real d'extinció. O d'açò sí que se'n pot renegar Sr. Jerez, de la nostra cultura, de la nostra tradició.

Per què aprovar la llei si les corrides s'estan morint a les Illes Balears? Cap acte de barbàrie, per petit que sigui, pot ser contestat amb un acte d'omissió de l'ètica. Per què arriscar-se a una sentència en contra, si gairebé no es fan corrides a les Illes Balears? El Tribunal Constitucional va tardar 2.271 dies, més de 6 anys, en dictar sentència contra la llei del Parlament de Catalunya. Molt clar no ho devia tenir, o bé tenia altres maldecaps, altres problemes prioritaris, que atendre abans de fer cas a la insistència del PP sobre dues de les seves grans obsessions que aquí conflueixen, Catalunya i els toros. I ho va fer el tribunal amb clares divergències, amb dos potents vots particulars i a més, com hem vist, la sentència ens convida a establir requisits i açò fem, res més que açò fem, a favor del ben merescut i just "*especial cuidado y atención del toro bravo*".

Fa estona ja que ha caducat l'època que Escobar cantava allò de "*a mi novia he prohibido que vaya sola a la plaza*". Són morts els temps on imperava el rampant masclisme de paladina, la tan hispànica i torera casta, que censurava la presència de minifaldilles a les places i aplaudia els foguerons de llibres. Eren els temps on el franquista confés, però no convicte, que va fundar el PP, bramava allò de "*la calle es mía*". Avui és el carrer és de tots i de ningú i és ben hora de defensar la vida i la dignitat de les persones i dels animals. No avançarem en la igualtat, en la defensa de la dignitat de totes les persones si no som capaços d'avançar també en la defensa i en la dignitat dels animals. Açò és molt important: "La indiferència a la crueltat davant d'altres criatures d'aquest món, sempre acaben traslladant-se d'alguna manera al tracte que donam a altres éssers humans. El cor és un de sol i la mateixa misèria que porta a maltractar un animal, no tarda a manifestar-se en la relació amb les altres persones. Tot acarnissament amb qualsevol criatura és contrària a la dignitat humana". (...) Francesc I, encíclica *Laudato si*. Del Papa faran cas?

No posam els animals, com afirma el PP, per davant de les persones, ni prop fer-hi! Les nostres prioritats són clares i públiques, no les solem camuflar com el PP, amb una retòrica buida sobre la llibertat. La llibertat necessita de l'acord, de la transacció entre éssers humans adults i és llibertat sempre que la transacció sigui voluntària i no agredeixi a tercers. Maltractar i torturar no és cap dret que es pugui defensar en nom de la llibertat, ni en nom de la tradició. Qui més ha fet a Espanya per a les corrides, fins i tot va crear les primeres escoles taurines, va ser el mateix rei absolutista que va restaurar la censura i la Inquisició. La seva divisa era: "*vivan las cadenas*", Fernando VII.

El PP ens acusa d'una manera falsària, de posar els animals per davant de les persones, quan ells no fan altra cosa quan governen i quan legislen, que posar unes persones, poques, els poderosos, per damunt de la immensa majoria de ciutadanes i ciutadans. Aquesta és la seva concepció de la llibertat i de la justícia.

En el debat de presa en consideració vaig citar Juan Ramón Jiménez, "*herido está de muerte el pueblo que con sangre se divierte*". Em permetin que per acabar citi avui un poema que senyores i senyors del PP i de Ciutadans, els recomanaria que llegissin sencer i de manera ben atenta. És un poema que Rajoy s'hauria d'aprendre de memòria abans de dia 1 d'octubre. El va

escriure fa 118 anys, l'any 1868 Joan Maragall. *Oda a Espanya*, hi ha un fragment que diu així:

"Per què vessar la sang inútil?
Dins de les venes, vida és la sang,
vida pels d'ara i pels que vindran,
vessada és morta."

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de rèpliques. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Torn a la legalitat. Ningú no ha dit res del que ha dit El Pi el primer, és a dir, donam una oportunitat per obrir la finestra a l'Estat, eh!, donam una finestra per obrir a l'Estat que no va passar així l'any 92, i jo ho repetesc perquè com que supòs que hi haurà trull no digueu que ningú no ho va dir perquè fer el beneït aquí moltes vegades es fa.

Vull agrair al Sr. Nel Martí que hagi dit el que realment intenta fer El Pi que és no eliminar, sinó modificar, és a dir, ens agafam seriosament la nostra feina. Nosaltres som un partit que som a 31 municipis de les Illes Balears, n'hi ha 28 que són antitaurins, i 3 que són taurins, per això la nostra defensa de les coses. A mi no m'agraden gens els toros, gens, gens, gens, la nostra defensa de les coses les hem entroncades a les esmenes que els ajuntaments que són majoria d'edat i que són de diferents colors polítics no perquè n'hi hagi un que sigui d'El Pi a tres municipis que pugui ser taurí si deixàssim que l'ajuntament ho aprovàs per ple de complir amb la llei que hi ha, tal vegada no sortiria tampoc fer-se. Creiem que això no és tan dolent, creiem que això no és tan dolent.

I "creiem que fem les coses bé", diu el Sr. Portaveu de Podem; jo no crec que vostès facin les coses bé, especialment Podem crec que ho fa molt malament, molt malament. És a dir, si no, n'hi ha prou a veure el xou varen muntar al Govern la setmana passada, és a dir, que vostès fan les coses bé vengui aquí i pugui a Porto Pi, entén què li vull dir? És de Xesc Forteza, és de Xec Forteza, no, no, és de nivell això de Xesc Forteza, era demostrar a la gent que hi ha gent que conta històries que són falses i mentides, ho ha de tenir clar! Vull dir, i no estic d'acord, per exemple, amb el Sr. Jerez que diu que la cultura no es pot canviar, la cultura es transforma constantment, constantment, constantment, són les persones, Sr. Jerez.

Jo li vull recordar a Podem, per què no du aquí com resoldre el tema de l'emergència d'habitatge? Com així no du aquí com resoldre el tot inclòs que du aquesta gent de borratxera que paga 30 euros cada dia? Aquí hi ha milers i centenars de milers de persones que realment estan preocupades i moltes els voten a vostès que es fan comptes. O, per què no duen la regulació dels cotxes de lloguer?

Vostès han iniciat un procés de desconexió social, així com varen ser capaços de connectar amb els gemecs de la gent, que tal vegada els altres partits tradicionals no sabien connectar, aquests gemecs enormes que els varen dur aquí on són, però una vegada que han estat aquí són *torpes* a l'hora de reflectir el sofriment que té aquesta gent que està al carrer, que no és de si ha d'haver corregudes o no corregudes.

Gent que vol toros hi ha una minoria, gent que es posa en contra dels toros o antitaurins una altra minoria. A la majoria de gent, a la majoria de gent no els preocupen els toros, els preocupen altre tipus de banyes que els ataquen cada dia i els fan por i no poden arribar a final de mes i no tenen casa i no poden arribar a la platja. Parlem de coses importants i no del ridícul que vostè diu: "és que fem les coses bé". No, fan les coses bé, les fan molt malament, molt malament!

Diu que és vergonyós, el Sr. Saura. Vergonyós, ja li ho dic jo, vergonyós és el paperot que li han fet fer al vicepresident del Govern aquesta setmana passada, així de clar!. Jo, ja ho vaig dir a la ràdio l'altre dia, jo de la presidenta hagués convocat eleccions, punt, cadascú damunt la bàscula, veuríem què pesam i sabríem cap on anam, perquè vostès faran tornar boig aquest parlament. I si no *al tiempo*.

I diu vostè, farem una llei de benestar animal. És l'evidència més grossa que no li preocupava el que era el benestar animal de tots els animals que hi pugui haver en aquesta terra, en aquesta terra que es diu Balears, perquè si no, on és la proposta de llei després de dos anys i tres mesos? On és? On és? Inoperants també, a part que no ho fan bé són inoperants.

Després una altra cosa, ho han dit vostès, ho han dit ja diversos que el que cercaven... dir que amb això indultaven els bous, també ho ha dit la senyora portaveu de MÉS per Mallorca, vostès, hi puc estar d'acord, eh!, però vostès veuen l'arbre, veuen l'arbre, però no els interessa veure el bosc, perquè el bosc no són els bous, el bosc és la qualitat dels animals en general en aquesta terra. Per això hi és aquesta cambra, i no han estat capaços.

Nosaltres pensam que hi ha una majoria social que vol que tinguem cura del benestar animal de la gent i aquí no ho fem -i vaig acabant, Sr. President. Si deixàssim als ajuntaments poder actuar seria molt més fàcil, seria molt millor.

I volem demanar, per favor, per separat, m'ha dit el lletrat i la lletrada que com que segurament ho han demanat Ciutadans serà així, que l'addicional segona article 4.1, lletra d), es pugui votar per separat. Així podrem votar en contra que prohibeixen vostès el tir al colomí i podrem votar a favor de com s'ha acabat de regular el tot inclòs, el tot inclòs no, el Correbou... el Correbou... el tenc entre cella i cella...

(Algunes rialles i remor de veus)

... perquè -acab, Sr. President- perquè tenc clar que és de les coses que fan més mal en aquesta terra per guanyar el futur, el tot inclòs. I podrem votar a favor del Correbou de Fornalutx.

Llàstima que no deixin amollar les ànneres, supòs que el Sr. Antoni Reus no les vol a Can Picafort, però nosaltres pensam que tampoc no fan tant de mal.

I acab...

(Remor de veus)

... bé, fill meu, vaig equivocat!, i ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, acabi.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab. Abans no m'he passat gens ni mica. Com pens que tampoc no fan mal els cavalls, què vol que li digui? I som així, n'hi ha que pensen el contrari a una cosa i a l'altra.

Només una qüestió més, jo seria, m'agradaria que vostès fossin sincers amb el que pensen fer amb els caçadors, perquè amb això han començat, on volen arribar? O, com volen que la gestió cinegètica es dugui en aquesta terra? Perquè darrera tot això el que realment hi ha és una lluita contra la caça, i si no *al tiempo*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, vull aclarir determinades coses que s'han dit o que s'han interpretat respecte de la meua intervenció. Em diu el Sr. Carlos Saura que ens negam a canviar la realitat, que jo he dit que això era impossible. No, jo no he dit això, jo he dit que aquesta llei xoca amb la realitat i la realitat és, en aquest cas que parlem d'una llei, el marc legal, li agradi o no li agradi, i aquesta llei xoca amb el marc legal. És això.

I el Tribunal Constitucional, idò miri, sí, el Tribunal Constitucional és el que aquest Estat té com a organisme decisorí quan hi ha un conflicte respecte de la constitucionalitat d'una llei.

L'altre dia el Sr. Stéphane Dion recordava que havia estat l'autor de la Llei de claredat del Canadà que democràcia i marc legal són inseparables, ho recordava una persona que crec que sap prou del que parla. Per tant, el que no podem fer és estar confrontant democràcia amb marc legal.

Una solució, Sra. Capellà, que veig que no hi és en aquest moment, una solució, idò, justament ara veig que arriba, és evidentment que un tema com aquest el duguin al Congrés dels Diputats que és on es va aprovar aquesta llei que probablement impedirà que la que avui aprovaran aquí tiri endavant. Ja sé que vostès no tenen representació, però vostès tenen dos socis

immillorables, especialment el Partit Socialista, perquè evidentment si duen una proposta com aquesta que afecti tot l'Estat, evidentment que això és molt diferent, és molt diferent perquè com a mínim aquesta evidència legal que tenim en aquest moment, una proposta de modificació de la llei de 2013. I respecte d'això ja veurem què votaran tots els grups, eh?, perquè també m'agradarà veure aquest Partit Socialista que parla d'estats o de petits estats, en fi, què farà també a Madrid quan hagi de decidir sobre això.

La veritat és que el Sr. Nel Martí es referia també a aquests problemes amb l'Estat, bé, evidentment que hi són, i també ha parlat d'externalitats i d'internalitats. Les externalitats me'ls imagín, supòs que són aquestes; les internalitats les desconec, però supòs que vostè sí que les coneix i m'imagín que en aquest cas és una cosa que també succeeix, no només amb aquesta llei, sinó amb altres lleis, sense anar més lluny amb la que vàrem discutir aquí mateix la setmana passada. Però bé, en tot cas aquí ho deixarem.

El Sr. Saura ha parlat abans d'una cosa que a mi m'ha espantat absolutament, una nova llei de benestar animal, ha dit, una tercera llei de... bah!, una tercera llei de benestar animal!, però això, que és que tenim una per període de sessions al final? Realment, no ho sé, per ventura l'he entès malament, m'agradaria m'ho aclarís.

Finalment, també m'agradaria deixar clara una cosa que ja vaig dir, l'he dita moltes vegades i la repetiré, nosaltres defensam, atès el marc legal, la llibertat dels ajuntaments, de les persones d'anar o no anar a una corrida de toros si aquesta efectivament està organitzada. Ho defensam i creiem també..., jo li diré que en queden pocs de toros probablement, com a mínim en aquesta zona d'Espanya, perquè efectivament l'afició ha anat minvant, cada vegada hi ha manco gent que li agraden, que està disposada a anar-hi i, en la mesura que ha de ser, com tot negoci, una cosa que respongui a la llei de l'oferta i la demanda, idò, el més probable és que desaparegui.

A mi no m'agraden, no m'han agradat mai, però insistesc, el que defens no és el meu petit... en fi, la meua petita precisió respecte d'aquest espectacle sinó el que crec que és de justícia de recordar encara que sigui només per tot el que els acab de dir. Per tant, crec que aquí hi ha una qüestió, els agradi o no, de llibertat i més enllà d'aquesta qüestió si hem de modificar, i jo crec que efectivament aquesta majoria social antitaurina creix, estic absolutament d'acord i estic sobretot d'acord que la gent més jove veu aquestes coses d'una manera molt diferent de com les hem vistes, per ventura, els que ja tenim una certa edat. Ara bé, això té un camí, el camí es diu Congrés dels Diputats i modificació d'aquesta llei de l'any 2013.

És ben senzill. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. Després del debat aquí hi ha una cosa clara que tothom tenim present i pràcticament tots estam absolutament convençuts, que aquesta llei serà carn de Tribunal Constitucional, entre altres coses perquè vostès pretenen, amb independència de les advertències que els fan, desafiar la llei, desafiar la Llei 18/2013, de protecció de la tauromàquia com a disciplina cultural i patrimoni cultural, una llei que ha anomenat el Sr. Saura com la llei Wert. Jo li recordaria al Sr. Saura que no és la llei Wert, jo li recordaria que es tracta d'una iniciativa legislativa popular. Vostès que són *el partido de la gente, el partido del pueblo, el partido de la democracia*, aquells que representen la gent, idò, precisament aquesta iniciativa legislativa popular que autoritza i protegeix la tauromàquia és justament una llei que *viene del pueblo*.

El problema és *cuando el pueblo no es su pueblo*, aquest és el problema que vostè té, quan aquells que activen una iniciativa legislativa popular la promouen i no és la iniciativa legislativa popular que a vostè li agradaria, llavors ja no és bona. Això, Sr. Saura, segueix sent, encara que a vostè li pesi, democràcia, i la democràcia s'accepta, almenys en aquest país, a Veneçuela encara no, però en aquest país sí, Sr. Saura, que li quedi absolutament clar.

Deia vostè que a la Constitució no figura la protecció de la tauromàquia, ni de la boxa, ni del flamenc. Vostè s'ha llegit la Constitució? Vostè pensa que la Constitució ha de parlar de tot? La Constitució parla de la protecció dels drets fonamentals intrínsecs a la cultura que és on precisament està emparat el dret a la llibertat i a la tauromàquia. Per tant, li recoman que faci una mica d'investigació constitucional que, Sr. Saura, i amb tots els respectes, bona falta li fa. Com deia Juan Belmonte: "*Manolete, Manolete, si no sabes por qué te metes*".

(Algunes rialles i remor de veus)

"*Manolete, Manolete, si no sabes por qué te metes*".

Diu vostè que hi ha qui gaudeix del patiment animal, això és una perversitat el que vostè acaba de dir. Vostè acaba, amb aquesta frase, de criminalitzar aquelles persones que els agrada i ens agrada gaudir d'una festa protegida per una llei de la cultura d'aquesta poble, encara que vostè no la vulgui reconèixer. Vostè amb això ha criminalitzat, i aquí vostè ha tractat de sàdics, o almenys ho ha insinuat, i de perversos tots aquells que creiem i ens agrada aquesta precisa disciplina. Idò, jo li diré, no només criminalitza vostè. L'any passat vaig tenir l'oportunitat d'anar al Coliseo Balear a veure una correguda de bous, hi tornaré el dia 27, i varen fer el mateix que vostè ha fet aquí, va venir un grup de gent, vaig passar per davant, em varen identificar i el menys que em varen dir va ser *asesino*. Li dic, Sr. Saura, perquè aquesta gent és a la que vostè dóna suport, aquesta gent és a la que vostè dóna suport, em digueren de tot i aquí hi ha una persona en aquesta sala que m'acompanyava i pot donar testimoni d'això, de tot, de tot. Confii que el dia 27 no em torni a passar perquè li tornaré recordar que aquelles persones que agredeixen la llibertat són precisament aquelles persones i part d'aquelles associacions que vostè ha dit les que

fan precisament una falta de respecte als ciutadans i sobretot a les llibertats.

Sra. Capellà, em diu vostè que no, que és que hi ha una cultura mallorquina antitaurina, s'oblida de la protaurina, vostè no l'anomena. Jo li diré, Gabriel Alomar, li sona Gabriel Alomar? Emili Darder? Emili Darder. Miquel Barceló? Miquel Barceló, Miquel Totxo, li sona? Això és cultura protaurina mallorquina. Per tant, ni vostè té la raó absoluta amb relació a invocar a aquells personatges il·lustres que no defensen la tauromàquia, ni possiblement la tenguí jo, però sí que és cert que hi ha gent de reconegut prestigi del món de la cultura i de les arts i de les ciències que reconeix la tauromàquia com una disciplina artística i com una disciplina cultural. Li diré, no només del món de les arts i de les ciències, sinó també altres il·lustres com pugui ser Lluís Company, Indalecio Prieto, Niceto Alcalá Zamora, Rafael Alberti, Miguel Hernández, Federico García Lorca, Ortega i Gasset, Felipe González i Patxi López, i Patxi López.

(Remor de veus)

Per tant, Sra. Capellà, quedí's amb aquests noms.

I, Sr. Saura, jo li pregunt, criminalitza vostè també aquesta gent, Ortega i Gasset, Federico García Lorca...? Ells gaudien amb el patiment de l'animal? Està vostè disposat a dir això aquí? Vostè i jo, vostès i jo i nosaltres tenim una interpretació distinta del que és l'art, la cultura, sobretot dels costums i de les tradicions.

I acab, acab. Estic d'acord amb vostè, Sr. Font, quan parla que hem de saber les limitacions, fins on es pot anar, fins on es pot arribar perquè amb aquesta gent estam exposats a qualsevol cosa, estam exposats al pitjor. Faig referència precisament a un sector que vostè coneix i nosaltres també, que l'hem protegit vostè com a conseller i nosaltres quan hem governat, i em referesc precisament al sector de la caça. Per tant, els deman que quan tornin a pujar a aquesta tribuna a aquells que governen, aquells que tenen la majoria en aquest parlament que ens diguin fins on podem arribar amb aquesta qüestió, perquè estic segur que la pròxima persecució que hi haurà en aquesta comunitat autònoma seran tots aquells aficionats a la caça precisament sota l'empara d'una presumpta protecció animal.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Passam al torn de contrarèpliques. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra, entitats que avui ens visiten. M'acab d'adonar que a més de la mà invisible del mercat que regula màgicament els fluxos de capital, existeix la mà invisible de la cultura, que deixa morir determinades pràctiques, sense que ningú prengui

cap decisió al respecte. Doncs no, la cultura, la societat sempre ha canviat perquè hi ha hagut gent que ha pres una decisió respecte d'això.

Es deia que hi ha moltíssima gent a qui els agrada la tauromàquia, doncs bé, a Espanya el 70% de la gent no té cap interès a veure un bou sent torturat. I si la gent que va a veure els toros no té interès a veure patiment, o això no és el més important, per què no poden gaudir d'unes corregudes de toros sense tortura i sense mort? Amb aquest argument hauríem de poder gaudir d'aquesta pràctica. I aquí s'han utilitzat molts d'arguments un poc *cuñados*, per dir-ho d'alguna manera. Ha parlat vostè, Sr. Jerez, de la meva cultura, o de la nostra cultura, aquest argument és com el que li diu a una persona que se sent catalana i no espanyola, *¿però que pone en tu DNI?* Jo crec que aquest argument és un poc de poc nivell.

Clar, després s'han utilitzat altres arguments, si hi ha un sector que viu d'això, no s'ha utilitzat l'argument que si no *hubiera toreo, el toro se extinguiría*, que també hi ha en el manual del *cuñado*, *que ya se sabe qué pasó con el tiranosuario por no torearlo, que al final se extinguió ...*

(Rialles i alguns aplaudiments)

Miri, un argument de què la cultura evoluciona precisament, és que el bou de Fornalutx s'haurà de canviar, amb un compromís del batle i també perquè a la llei ho recollim. Jo crec que més argument que això per dir que la cultura canvia no es pot trobar res més pràctic que això.

Sobre el tema de les prioritats. Crec que aquesta majoria parlamentària ha deixat molt clar que hi ha moltes prioritats, retornar la salut universal, fer una renda social garantida, acabar amb la Llei de símbols, amb la persecució de professors i professores en aquesta comunitat autònoma. Però és que també hi ha una majoria social que vol que facem qualche cosa amb el benestar animal. I enmig de tot aquest procés hi ha hagut una sentència del Constitucional, que ens ha obligat a canviar la nostra estratègia i no ens ha donat suficient temps com per fer una llei de benestar animal més completa. I jo crec que és al que hem d'aspirar i ho hem de dir amb transparència, a una llei de benestar animal que contempli més coses que la regulació dels toros, del correbou, dels cirks, del tir al colomí i de totes les coses de què es parla en aquesta llei.

Sr. Pericay, vostè ha dit que democràcia sense un marc legal no és democràcia. Què va passar el 1978? És a dir, si la gent hagués utilitzat aquest argument, tal vegada no hi hauria democràcia. És a dir, hem de fer amb el marc legal que tenim qualche cosa que es pot dir democràcia, no, no hauria estat possible tenir una democràcia sense refusar aquell marc legal que hi havia en aquell moment.

Clar, també s'ha utilitzat l'argument de la llibertat. Jo sóc dels que pensen que la llibertat d'un acaba on comença la de l'altre. I si vostè considera que el toro, o que determinats animals no són subjectes de drets, ho puc respectar, no m'agrada. Jo consider que sí ho són i que tenen dret a no ser torturats i a no ser matats en un espectacle públic. I per tant, respectant això, vull que les corregudes de toros no puguin tenir entre les seves característiques la tortura i matar l'animal.

Jo no sé Sr. Jerez quina similitud veu vostè entre el flamenc i els toros? Crec que en el flamenc no es tortura ningú, crec que és ben diferent, Sr. Jerez. A mi m'agrada molt el flamenc i em sembla un insult aquesta comparació.

(*Alguns aplaudiments*)

Ha dit vostè que estàvem intentant agredir tot un sector. El que fem precisament és evitar l'agressió a determinats animals. I crec que això és una passa molt important a nivell simbòlic per a tot l'Estat. Crec que les associacions que donen suport a aquesta llei així ho demostren, també es miren altres països.

Sí que volia agrair també a Mallorca sense Sang, abans m'he oblidat de mencionar-los, el seu treball per al benestar animal a la nostra comunitat autònoma.

I res més, seguirem lluitant contra la tortura i contra el maltractament animal a les nostres illes. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Gràcies, president. Abans de començar la rèplica, els volia indicar una errada que hi ha a l'informe de la comissió i que ens obligarà a votar en contra d'un article que estava aprovat en comissió. He avisat als distints grups parlamentaris, es tracta de l'article 14 bis i des d'aquí ja vull tranquil·litzar el batle de Fornalutx que és aquí, perquè és un article que tracta les festes tradicionals a uns bous fora de la plaça, el que si vostès es fixen està a l'articulat i també a la disposició addicional. Aleshores aquest article, si vostès ho recorden en comissió, des de MÉS per Mallorca varem proposar una transacció perquè passés de l'articulat a la disposició addicional i el que passa és que hi va haver una certa confusió i va quedar a l'articulat de la llei.

Per tant, els agrairia que durant la votació, encara que quedí una mica estrany, votin en contra d'aquest article, tenint en compte sobretot que queda incorporat a la disposició addicional. Es tracta del cinquè punt de l'article 4, de la disposició addicional, que fa referència a la llei del 92. Evidentment si qualcú hi vol votar a favor, cap problema però és una qüestió tècnica.

Per acabar amb aquest debat i esperar que acabar amb aquest debat en el Parlament, hi ha qualcú en aquesta sala que li agradin els toros? És que em sembla que només és al Sr. Jerez, perquè al Sr. Font no li agraden els toros, al Sr. Pericay no li agraden els toros, per aquí no ens agraden els toros, hi ha qualcú per allà que li agradin els toros? Perquè de vegades estam donant voltes...

(*Remor de veus*)

El Sr. Jerez ho sé. I és clar, no sé de vegades...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats per favor, guardin silenci! Guardin silenci!

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

D'acord. Molt bé, idè el meu respecte cap a vostès que els agraden...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

..., però de vegades tenc dubtes, perquè tampoc no ho defensen i tampoc no ho expliquen. Bé, en qualsevol cas a Mallorca ja hi ha 34 municipis que són antitaurins i aquests han dit clarament que no els agraden els toros morts. És a dir, que es matin els toros a les places.

Sr. Pericay, el que s'ha de dur al Congrés, jo entenc, que és la prohibició de les corregudes de toros, aquí el que fem és la regulació. Però en qualsevol cas si vostè vol dur aquest tema al Congrés dels Diputats, en qualsevol moment ens seiem i seria jo crec que un article únic, que estic segura que vostè hi estaria d'acord, o almanco, o per aquí, per aquella banda tampoc no hi ha cap problema.

Com diu el Sr. Font, eh, "*al tiempo*", que ho ha dit no sé quantes vegades avui, jo crec que *al tiempo* veurem les corregudes de toros, no només que es van acabant, com ara, sinó que deixen de ser una realitat.

Sr. Jerez, vostè ens ha recordat la iniciativa legislativa popular que va acabar amb la llei del 2013, de regulació de la tauromàquia, el que passa és que abans hi havia la ILP catalana; com li vaig dir fa uns mesos, això també és democràcia, aleshores aquí hi ha un problema: què val més una ILP en el Congrés dels Diputats o una ILP en el Parlament autonòmic de Catalunya? Aquest és el problema, això també és democràcia. I a qualque moment ens hauríem de seure a parlar d'aquest tema, no nosaltres, segurament, sinó uns altres a Madrid.

En qualsevol cas, que vostè parlava de la cultura i d'artistes que defensen la tauromàquia, es pot seguir fent art sense matar els toros, estic segura que es poden pintar quadres, fer escultures, fer poesia, amb tot el material que s'ha gravat segur que tendran on inspirar-se.

I en qualsevol cas, crec que una bona inspiració serà la pel·lícula *Ferdinand, Ferdinand* va ser un curt que en els anys quaranta el règim franquista va prohibir perquè era la història d'un bou que era molt pacífic i que li agradava molt passejar pel prat recollint i ensumant flors, Franco el va prohibir, el va censurar, s'ha recuperat, però el mes de desembre s'estrena la pel·lícula, jo hi duré els meus fills, esper que tots nosaltres, fins i tot per allà, per aquella bancada també hi duguin els seus fills, m'agradaria saber què explicaran vostès als seus fills quan vegin aquesta pel·lícula; jo, en qualsevol cas, sé que els

explicaré quan siguin grans que vaig participar en l'inici del final de la tauromàquia amb toros morts a les places.

En tot cas, voldria agrair a tots els diputats i les diputades que han participat a la ponència el bon clima que hi ha hagut en tot moment, des del respecte. A El Pi els vull agrair, ja ho vaig dir a qualque moment, l'ànim constructiu que han tengut en aquesta llei. I a la resta de grups, com també ha dit el Sr. Font, *al tiempo*, jo crec que d'aquí a uns anys no hi haurà corregudes de toros, i aquí començam.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Capellà. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, breument. Simplement fer tres referències que, bé, s'han utilitzat reiteradament i que em sembla important destapar. Per una banda, aquesta referència constant a la democràcia, a la democràcia com a sistema, com a sistema jurídic, com a sistema electoral, com a sistema legal, però la democràcia també són valors i valors, diran: quins, quins? Efectivament, hi ha un denominador comú que ningú no hauria de qüestionar, com les declaracions universals dels drets humans o les declaracions universals dels drets animals; quan es legisla, quan el sistema democràtic legisla en contra dels valors democràtics, dels valors bàsics alguna cosa comença a fer mala olor, alguna cosa passa. Per tant, aquí crec que alguns s'haurien de remirar, repensar a veure en quin sentit volen legislar i, lògicament, quins valors, no els primers valors que m'he trobat pel carrer sinó aquells que són denominador comú i que ha costat molt, molt, poder-los aconseguir.

En segon lloc, una altra referència reiterada, la referència a la llibertat; no poder anar als toros..., ens priven! Quina llibertat? És a dir, el bon liberal, si és que n'hi ha encara algun aquí, i el bon llibertari, sap que la llibertat necessita límits, límits, i si no hi ha límits és molt difícil exercir la llibertat. I quin problema hi ha en posar límits al maltractament animal? Cap ni un, i li torn fer referència als drets que sí que haurien de ser denominador comú de tothom.

I finalment, una altra referència que constantment s'ha utilitzat, que em sembla, la veritat, com a un poc absurda, és aquesta referència constant a escriptors, a artistes per prestigiar l'argument que té un. No, no, que té a veure? L'argument d'un té valor si està ben defensat i ben argumentat, que vengui adornat amb el suport d'opinions d'artistes o escriptors doncs és el que és, però punt. Per tant, la validesa i la defensa crec que ve en base als arguments i són els arguments els que realment donen valor a la defensa.

Per altra banda, crec que res més, crec que avui és un dia important, crec que s'han posat de manifest clarament quines son les postures i crec que el *Diari de Sessions* serà molt interessant llegir-lo d'aquí uns anys, perquè estic convençut que

la sensibilitat que avui la societat té han d'anar evolucionant, s'han d'anar traduït en nous texts i aquests texts crec que s'assemblaran molt més, em sap greu dir-ho, molt més a les posicions que tenim en aquest costat que la que han defensat els que en aquests moments són a l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Afirmava el Sr. Jerez a la seva intervenció que amb aquests, despectivament, aquesta púrria, aquesta xusma, igual acabarem prohibint la caça. El Sr. Jerez té una gran visió de futur, igualment jo podria dir, cap a aquests senyors d'aquí davant, si governen, acabaran alguns d'ells a la carretera de Sóller, i encara jo tendria fonaments, perquè l'experiència, la història diu que molts hi han acabat quan han governat, van començar en el túnel de Sóller, a la carretera de Sóller i van seguir per aquest camí anant a la carretera de Sóller; és a dir, no facin futurismes, no facin futurismes perquè és perillós.

(Alguns aplaudiments)

El Sr. Miquel Barceló, Sr. Jerez, el Sr. Miquel Barceló, vaig llegir unes declaracions un dia del Sr. Miquel Barceló que va dir que havia pintat la capella, havia actuat, perquè no era una pintura, havia actuat, a la capella de la Catedral, perquè suposava que seria l'únic edifici de tota Mallorca que el PP no seria capaç de tomar per especular-hi immobiliàriament...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... Ens el compram sencer o el compram a trossos el Sr. Barceló, Sr. Jerez? Sencer o a trossos? Molts d'artistes han pintat les corregudes de toros, molts escriptors han escrit sobre els gladiadors en els combats en els circs romans... -per cert, Sr. Pericay, si la qüestió és la llibertat d'anar o no anar a veure toros, també podríem encara mantenir i defensar la llibertat d'anar o no anar al circ a veure els gladiadors com combaten i es maten, el mateix de llibertat individual, eh, i la llibertat que aquí es debat d'aquesta llei... aquesta llei no tracta de la llibertat seva o meva d'anar o no anar a veure toros, tracta de què no es maltracti mai més un animal dins una plaça de bous, es tracta de protegir els animals, no de la seva llibertat de veure com maltracten o no maltracten un animal.

(Alguns aplaudiments)

I jo intentava argumentar en aquesta segona intervenció sobre que evidentment les societats evolucionen i la gent evoluciona i les societats evolucionen i per tant és normal que allò que ha estat admissible per una societat a una època, sigui inadmissible per una altra. Però, evidentment, com que no tothom hi evoluciona, el PP involuciona, cada dia és més

reaccionari, cada dia és més carca, cada dia és més antic, evidentment no ho poden comprendre que les societats evolucionen, però les societats evolucionen; i allò que fa cent anys, cinquanta anys era admissible per la societat en aquest moment ja no ho és i, afortunadament, les societats, malgrat el PP, acostumen a evolucionar per a bé, a favor de la llibertat, de tothom, inclosa la llibertat dels animals a viure amb dignitat i sense ser maltractats.

Estan advertint que acabarem en el Constitucional una altra vegada, sí, perquè el PP ens hi durà, per tant hi acabarem; cap problema, ja ens trobarem al Constitucional, però crec que alguns de vostès no s'han llegit la sentència del Constitucional que ens dóna, ens convida, perquè diu que..., i ho diu explícitament, que podem regular, i els ho he llegit abans diverses vegades per veure si els quedava, per protegir, per tenir *especial cuidado y atención del toro bravo*. I què vol dir *especial cuidado y atención*? Què se'l pugui matar? Açò vol dir el Tribunal Constitucional quan diu que *hay que tener especial cuidado y atención del toro bravo*, que se'l pot matar?

O va dir el Constitucional que Catalunya no podia prohibir, va dir no pot prohibir, però no va protegir el dret ni el seu, Sr. Pericay, ni el meu, d'anar a veure corrides de toros, ni va protegir el dret a un humà per fer negoci i per tenir plaer alguns, cada vegada menys persones, poder matar un animal, no ho va dir el Constitucional. Llegeixin la sentència, no facin cas de l'expert jurista, el Sr. Jerez, perquè al Sr. Jerez li pesa més el gust pels toros que l'Aranzadi, i evidentment, així no podem anar gaire endavant.

Què és cultura o no els toros? Molt bé, hi ha molts actes de cultura que ho han estat que avui en dia són inadmissibles, fins i tot qüestionen actes de barbàrie i havien començat com a actes de cultura, hi ha molts costums tradicionals encara: és cultura l'ablació de clitoris? Ablació d'un clitoris per a la dona, és cultura?

(Remor de veus)

No fa falta que contestin, no és cultura, és barbàrie i, per tant, també podem considerar, per la mateixa regla de tres, que maltractar un animal també és barbàrie.

I per acabar, poden seguir amenaçant, fent por a la gent que acabarem per prohibir les matances, les matances d'avui no són les matances de fa cinquanta anys, ho saben bé vostès, estan modificades, estan canviades; sí, evidentment no es poden matar a les matances així com es matava fa cinquanta anys, d'entrada s'ha de fer en un local especial, en condicions sanitàries...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i remor de veus)

... sí... -perdó?

EL SR. PRESIDENT:

No entrin en debat, per favor. Continui, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

No, no, no m'ho crec ni jo, molt bé, que vostè, que vostè, Sra. Prohens, vagi a matances il·legals és una altra cosa, eh, que vagi vostè a matances il·legals és una altra cosa,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... però les matances estan regulades per llei i no són com fa cinquanta anys, però vostès, com que d'il·legalitats en saben molt, ja ens ho explicarà quan tenguem intervenció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Passam al torn de fixar posicions pels grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Xelo Huertas, pel Grup Parlamentari Mixt.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Bé, som aquí per debatre una de les lleis estrella d'aquesta legislatura que esper que no acabi "estrellada", perquè és la tercera proposta que veig d'aquesta proposició de llei, la primera, i que avui passarà a millor vida, perquè, entre d'altres, el que feia a l'article 1.10 era prohibir el Correbou, i és clar, això no va bé a efectes electorals, encara que el discurs oficial que es dóna és que la tombaria el Constitucional, em fa molta gràcia, com si aquesta que sortirà avui no tingués problemes. El que jo trob és que falta valentia i no els vol prohibir el Correbou i els deman que deixen d'enganyar la ciutadania.

La segona està tan modificada que no s'assembla en res amb la que realment debatem aquí, i no ho creguin, no és per les esmenes que han acceptat dels altres grups parlamentaris, que això seria per felicitar, sinó per les mateixes esmenes dels grups proposants. El que està clar és que cap no s'ajusta al que es va prometre abans de les eleccions, però bé, a aquests incompliments ja ens tenen acostumats.

I per si fos poc, el Sr. Saura ens ha avançat que hi haurà més parts, jo crec que s'ho haurien de fer mirar, perquè són incapaços de tancar temes, per tant, per favor, s'ho facin mirar un poquet.

I vostès pensen: i per què... si no li agrada la llei, per què no ha fet esmenes? Molt simple, perquè d'aquesta proposició que vostès han presentat, segons el meu criteri només se salven l'article 10, que és el que prohibeix la venda i consumició de begudes alcohòliques i l'article 4.4 de la disposició segona, que suprimeix el finançament d'algunes activitats mal anomenades per alguns cultura; es demostraria el que molts de nosaltres ja sabem, que són tradicions minoritàries a les quals la majoria de la societat ha girat l'esquena per bàrbares i que sols sobreviuen per interessos polítics d'alguns lobbys de pressió, en cap cas no perduren gràcies al seu propi pes cultural o econòmic.

La resta, és a dir, l'eliminària, faria una esmena a la totalitat, però, com que ja era conscient que no tiraria endavant, i una vegada sentides les intervencions dels proposants...

(Remor de veus)

... lloant les virtuts d'aquesta llei, m'ho ha reafirmat.

Però bé, Sr. Borràs, que veig que té ganes de parlar, li dic que si el que vostè ha dit a la seva intervenció, que tal i com es tracten les persones després es tracten els animals, per al bé dels animals i per experiència pròpia vostès els deuen tractar molt malament.

I ara, per favor, si em deixa continuar. El que més em dol és que hi ha gent que va confiar amb vostès i que se sent decebuda, però molt més greu és que hi ha gent que va ser sancionada per defensar la legalitat, sí, senyores i senyors, la legalitat que haurien d'acomplir les autoritats i no acomplien, els parl del Correbou de Fornalutx el qual, com vostès bé saben, era il·legal, perquè incomplia l'article 4.c) de la Llei 1/1992, el consistori de Fornalutx no podia demostrar que se celebrava des de fa cent anys.

I no em parlin de la tradició, perquè la tradició també la podrien utilitzar els taurins i també la podrien els que els agrada el circ romà, si és que encara en queda qualcun. És per això que la gent que va ser sancionada l'any passat i que se sent totalment abandonada pels que els feien costat, ho va ser il·legalment.

Bé, supòs que es poden imaginar que votaré en contra d'aquesta llei, perquè, a pesar de la meravella que és, segons els proposants, jo la consider sectària, ridícula i que no defensa els animals. No intentin enganar la ciutadania, aquesta llei...

(Remor de veus)

... no s'ha fet per regular les corregudes de toros, sinó per legalitzar el Correbou, eh. No sé si això s'ha explicat a totes les associacions aquestes que ha anomenat abans el Sr. Saura. M'hagués agradat molt votar a favor i els asseguro que el dia que facin una llei que defensi realment els animals ho faré, no ho dubtin, però aquests són els meus principis. I, a diferència de la majoria dels proposants, si no els agraden no en tenc d'altres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Huertas. Doncs, una vegada esgotat el debat de les esmenes, passam a les votacions.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7982, 7993, 7987 i 7989. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE núm. 7981. Votam.

5 vots a favor; 49 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7979, 7980 i 8207. Votam.

3 vots a favor; 51 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, les RGE núm. 7978 i 7986. Votam.

4 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions.

(Remor de veus)

Guardeu silenci, per favor.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS RGE núm. 7992/17. Votam.

20 vots a favor, 31 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Demanàriem votació separada de la 8141.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació de l'esmena 8141. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes RGE núm. 8125, 8126, 8127, 8128, 8129, 8130, 8131, 8132, 8133, 8134, 8135, 8136, 8137 i 8138. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, RGE núm. 8142/17. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, RGE núm. 8140. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de l'esmena del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 8193/17. Votam.

22 vots a favor; 32 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 8176, 8177, 8178, 8179, 8180, 8181, 8182, 8183, 8184, 8185, 8186, 8187, 8188, 8189, 8210 i 8191/17. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra i 3 abstencions.

Passam a la votació de la denominació de la proposició de llei, dels articles i disposicions i del preàmbul als quals es mantenen esmenes; votació dels articles 3, 4, 7, 8, 9, 10 i 14 i del preàmbul. Votam.

30 vots a favor; 24 en contra i cap abstenció.

En la pròxima votació he de posar sobre avís que a l'addicional segona farem votació separada del 4.1.d), d'acord?

Per tant, passarem a la votació de la denominació de la proposició de llei, dels articles 1, 2, 5, 6, 11, 12, i 13 i de la disposició addicional segona.

Votam. Menys el 4.1.d)

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No, no. Perdoni, Sr. President, és a l'inrevés. És amb el punt 4.1.d).

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació de l'addicional segona punt quatre punt d). Votam.

30 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació de la resta de la proposició de llei, articles 1, 2, 5, 6, 11, 12 i 13 i de la disposició addicional segona. Votam.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sr. President...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, no, no.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... és que no és així.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, parli vostè.

EL SR. JEREZ I JUAN:

De la disposició addicional segona queda votar la resta, per una banda, i després la resta dels articles.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Sí, no ho havíem entès així abans.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Queda la resta de la disposició addicional segona...

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, d'acord.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... llevant el punt 4.1.d)...

EL SR. PRESIDENT:

No ho havíem entès així abans.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... i després la votació dels articles 1, 2, 5, 6, 11, 12 i 13.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Doncs, votam la resta de la disposició addicional segona. Votam.

52 vots a favor; 2 en contra i cap abstenció.

Doncs, ara passam a la votació dels articles 1, 2, 5, 6, 11, 12 i 13. Votam.

33 vots a favor; 21 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació dels articles i de les disposicions a les quals no es mantenen esmenes, votació de l'article 14 bis. Votam.

1 vot a favor; 53 en contra i cap abstenció.

Guardin silenci, per favor.

Passam a la votació de la disposició addicional tercera bis. Votam.

30 vots a favor; 22 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 2 bis i a les disposicions addicionals tercera i tercera ter.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Demanaria votació separada de la tercera ter.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passam a la votació de la tercera ter. Votam.

30 vots a favor; 22 en contra i 2 abstencions.

Passam a la votació de l'article 2 bis i de la disposició addicional tercera i de la disposició derogatòria i de la disposició final. Votam.

33 vots a favor; 19 en contra i 2 abstencions.

Doncs, es faculten els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei de regulació de les corregudes de toros i protecció dels animals a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
